

Nostradamus

Velká kniha předpovědí

ÚVOD	6
CESTOVATEL V ČASE	7
KOUZELNÍK, PROROK NEBO ŠARLATÁN ?	8
NOSTRADAMUS A PANNA	9
NOSTRADAMUS ASTROLOG	10
REVOLUCE, PROLÉVÁNÍ KRVE A ATOM	13
POČÁTEK NOVÉ EPOCHY	14
PETRŮV STOLEC	17
HITLER, HIMMLER A NACISTÉ	18
ZNAMENÍ HÁKOVÉHO KŘÍŽE	21
EVROPA A DRUHÁ SVĚTOVÁ VÁLKA	22
VÁLKA VE VZDUCHU	24
ENERGIE ATOMU	26
PÁD SSSR	28
ZNAMENÍ BESTIE A DOBA HRŮZY	31
KONEC PAPEŽSTVÍ ?	32
"MODERNÍ" VEDENÍ VÁLKY	33
VELKÁ HVĚZDA HOŘÍ	35
PŘÍCHOD ANTIKRISTA	36
MESIÁŠ ZLA	37
ZNAMENÍ BESTIE	37
SYN ZATRACENÍ	39
OTRÁVENÍ NEW YORKU	40
BOJOVÉ LETOUNY NAD AMERIKOU	42
CHEMICKÁ VÁLKA	45
VLNY Z MIMOZEMSKÉHO PROSTORU	46
TŘETÍ SVĚTOVÁ VÁLKA	47
CELOSVĚTOVÉ SUCHO A HLAD	49
NOSTRADAMUS A ŘEKA ČASU	52
DROGY, KOUZLA A VĚŠTEC	53
BRANCHOS A JEHO RITUÁLY	54
MAGIE A RITUÁLNÍ VĚŠTĚNÍ	56
HRANICE SCIENCE FICTION	57
STARÉ A MODERNÍ VĚDĚNÍ	59
ZÁVOJEM ČASU	61
NOSTRADAMUS V 90. LETECH	63
ZOUFALSTVÍ A ZPUSTOŠENÍ	65
NADĚJE PRO LIDSTVO	67
KLÍČOVÁ DATA STALETÍ	68

Nostradamus

Velká kniha předpovědí

ÚVOD

6

CESTOVATEL V ČASE

7

KOUZELNÍK, PROROK NEBO ŠARLATÁN ?

8

NOSTRADAMUS A PANNA 9

NOSTRADAMUS ASTROLOG 10

REVOLUCE, PROLÉVÁNÍ KRVE A ATOM

13

POČÁTEK NOVÉ EPOCHY

14

PETRŮV STOLEC

17

HITLER, HIMMLER A NACISTÉ

18

ZNAMENÍ HÁKOVÉHO KŘÍŽE

21

EVROPA A DRUHÁ SVĚTOVÁ VÁLKA 22

VÁLKA VE VZDUCHU

24

ENERGIE ATOMU 26

PÁD SSSR 28

ZNAMENÍ BESTIE A DOBA HRŮZY 31

KONEC PAPEŽSTVÍ ?

32

"MODERNÍ" VEDENÍ VÁLKY 33

VELKÁ HVĚZDA HOŘÍ

35

PŘÍCHOD ANTIKRISTA

36

MESIÁŠ ZLA 37

ZNAMENÍ BESTIE 37

SYN ZATRACENÍ

39

OTRÁVENÍ NEW YORKU

40

BOJOVÉ LETOUNY NAD AMERIKOU 42

CHEMICKÁ VÁLKA 45

VLNY Z MIMOZEMSKÉHO PROSTORU

46

TŘETÍ SVĚTOVÁ VÁLKA

47

CELOSVĚTOVÉ SUCHO A HLAD

49

NOSTRADAMUS A ŘEKA ČASU

52

DROGY, KOUZLA A VĚŠTEC 53

BRANCHOS A JEHO RITUÁLY

54

MAGIE A RITUÁLNÍ VĚŠTĚNÍ

56

HRANICE SCIENCE FICTION 57

STARÉ A MODERNÍ VĚDĚNÍ 59

ZÁVOJEM ČASU

61

NOSTRADAMUS V 90. LETECH

63

NADĚJE PRO LIDSTVO

67

KLÍČOVÁ DATA STALETÍ

68

ÚVOD

Ve svých čtyřverších prorokoval Nostradamus ty nejsenzačnější události našich dějin popravu anglického krále Karla I., vzestup a pád francouzského císaře Napoleona I., obě světové války, hrůzovládu Třetí říše, zavraždění Johna F. Kennedyho i válku v Perském zálivu v roce 1991. Kniha obsahuje Nostradamova proroctví o naší současné době zpětným pohledem na proroctví

vyplněná v minulosti až do roku 2100 včetně dosud nezveřejněných a alarmujících interpretací

budoucích událostí.

Nostradamus, astrolog a lékař žijící v 16. století, si získal slávu na francouzském dvoře Kateřiny Medicejské, když přesně předpověděl okamžik a okolnosti smrti francouzského krále Jindřicha II. a konec dynastie Valois. Za léta svých putování a cest nashromáždil mnohé neobyčejné znalosti, jichž

posléze využil, aby mohl v jiné formě vědomí putovat časem a prostorem. Tak předvídal lety do vesmíru, revoluce ve Francii a Rusku, příchod "krále děsu" i mimozemskou invazi. Nostradamův jazyk, ve čtyřverších specificky zašifrovaný, byl formulován tak, že můžeme předpokládat autorovu znalost starého

mystického vědění pro většinu z nás, kteří dnes žijeme v čase skepse, je to hádanka, k níž

nemůžeme nalézt klíč. Na základě splněných proroctví jak z dob předcházejících jeho životu, tak i časů

pozdějších, sahajících až do našeho století, se zkoumá věrohodnost velkého jasnovidce. V poslední

části se kniha zabývá i jinými technikami předpovídání budoucnosti I-ťing, tarotem, geomancí, rituálními věšteckými metodami, které musel velký Nostradamus nepochybně znát. Francis X. King je mezinárodně uznávaným vědcem v oboru srovnávací religionistiky, výzkumu tajných společností a kultů, ezoteriky, astrologie, teorie a praxe věšteckých metod. Vedle řady vědeckých prací o období mezi lety 1500 a 1800, jemuž se převážně věnuje, napsal Francis X. King i

několik ilustrovaných bestsellerů jako "Witchcraft and Demonology" (Kouzelnictví a démonologie),

"The Encyclopedia of Fortune Telling" (Lexikon věšteckých umění), "The Encyclopedia of Forbidden Knowledge" (Lexikon zakázaného vědění) aj.

CESTOVATEL V ČASE

VŽDY BYLO A JE MNOHO RÁDOBY
PROROCTVÍ, KTERÁ POCHMURNĚ
POPISUJÍ NEJBLIŽŠÍ

BUDOUCNOST. JEN MÁLO Z NICH JE
TŘEBA BRÁT VÁŽNĚ. NOSTRADAMOVY
PŘEDPOVĚDI JSOU VŠAK

PŮSOBIVÉ.

V sedmém měsíci (červenci) r. 1999, nebo snad počátkem srpna, přistane na Zemi "král děsu", tak praví proroctví.

Koho nebo co si máme pod tím představit? S největší pravděpodobností nějakého tvora, který na naší planetě rozpoutá jadernou válku nebo na ni sešle ničivou vodíkovou bombu. V té době, tj. před příchodem "krále děsu", jakož i později, "bude vládnout Mars, pro lidstvo však ne příliš šťastně". Mars je jednak jméno římského boha války, jednak planety, jež podle starých astrologických tradic vládne všem bitvám a vraždění, a proto může proroctví znamenat pouze to, že s příchodem "krále děsu" bude svět zpusťošen ozbrojenými konflikty dosud nepoznaného rozsahu. V době olympijských her v roce 2008 se vládce světa, hlava kultu zlých Kouzel a mrtvých a možná osoba totožná s "králem děsu", dopustí významného činu v souvislosti se "zapálením východu". A to nejsou jediné události, jež nás všechny v

nadcházejících letech a desetiletích ohrozí. Čtyři apokalyptičtí jezdci nákaza, hlad, válka a mor jsou předurčeni, aby se všude dali do díla, prolévali krev a šířili bídu. Ale ne všechno, co nás čeká, je tak pochmurné. Za temnými propastmi dějin, jež jsou lidem určeny, leží slunečné výšiny, na nichž budou lidé stát a zvedat zrak ke hvězdám. Všechny tyto předpovědi nalezneme v prorockých dílech francouzského spisovatele Nostradama (1503-1566), zvaného též "prorok ze Salonu" podle místa, kde se konečně usadil po životě naplněném putováním, při němž sesbíral mnohé neobyčejné znalosti.

Jaký člověk byl Nostradamus? Co se ví o dobrodružstvích, která prožil na svých cestách? A co je zvláště důležité, musíme brát jeho předpovědi budoucnosti lidstva vážně? První část těchto stránek se pokouší na tyto otázky odpovědět.

KOUZELNÍK, PROROK NEBO ŠARLATÁN ?

Nostradamus se narodil 14. prosince 1503 v Provinci, ve městě St. Rémy, v židovské, ale ke katolicismu konvertované rodině. Podle dochovaných záznamů byli předkové jeho otce vynikajícími a pro své znalosti věhlasnými lékaři. Existují však i jasné důkazy, že mnozí z Nostradamových přímých předků byli židovskými obchodníky v Avignonu, městě papežů. Tato skutečnost však rozhodně

nevyvrací původní svědectví, neboť v Evropě 16. století žilo mnoho prostých židovských obchodnických rodin, jež pocházely buď z vedlejší větve, nebo přímo z rodu vzdělaných rabínů, lékařů

a filozofů. Prorokova rodina k takovým zřejmě patřila.

Ale ať už byli jeho předci čímkoli, jedno je jisté: Nostradam byl inteligentní chlapec, který v letech, kdy začíná puberta, ovládal

základy latiny, řečtiny a matematiky. Rodina jej tedy poslala studovat do Avignonu. V roce 1522, kdy dosáhl věku 19 let, opustil Nostradamus Avignon a odešel do Montpellieru studovat medicínu. Po třech letech, bylo mu teprve dvaadvacet, získal licenci k provozování léčitelství a následující léta strávil na cestách, přičemž se specializoval na léčení

"charbonu", nemoci, jež možná byla druhem bubonického moru, případně souchotin. V léčení této choroby byl zřejmě o něco úspěšnější než většina jeho kolegů lékařů. Ale důvodem pravděpodobně

nebyly žádné výjimečné výkony ani léčebné metody, z nichž některé jsou dodnes známé. Jednou z nich bylo například podávání směsi z lístků růží, karafiátů, dřeni aloe, usušených a rozdrcených kosatců a puškvorce. Směs sice pacientům neuškodila, ale sotva jim pomohla. Za úspěch v léčení

epidemie vděčil spíše skutečnosti, že odmítal většinu tehdy módních drastických metod léčby, jako bylo intenzivní pouštění žilou a aplikování silných projímadel, což pacientovy naděje na přežití spíše snižovalo.

Jisté je, že právě během svého putování si Nostradamus osvojil znalosti četných starých technik předvídání, které později použil, aby protrhl závoj času a nahlédl do budoucnosti. Nelze však předpokládat, jak to činili někteří, že Nostradamus byl díky svým prorockým schopnostem jako lékař

daleko před svou dobou. Směsi, o nichž víme, že je předepisoval pacientům, přebyly z dnešního hlediska neobvyklejší než většina medikamentů jeho doby.

Vezměme například mast, kterou údajně zbavil biskupa z Carcassonnu mnoha nemocí. Mast se skládala z rozdrcených

korálů, lápisového kamene a plátkového zlata tak jemného, že bylo téměř

průsvitné. Taková směs nemohla uškodit, ale stěží lze předpokládat, že by, jak později tvrdil Nostradamus, "...člověka omladila... zbavila ho bolestí hlavy a zácpy... a zvýšila tok semene, avšak ani přemíra toho jeho zdraví neuškodila".

Jak ještě později uvidíme, Nostradamus mnohdy své šarlatánství předstíral, přesto však o něm můžeme mluvit jako o skutečném prorokovi a jasnovidci.

NOSTRADAMUS A PANNA

Po smrti se o Nostradamovi zřejmě rozšířila pověst, že měl nejen humor, ale i schopnost vidět přes clonu času a prostoru do budoucnosti. Několik let po jeho úmrtí se vyprávělo, že jednoho dne spatřil, jak se k domu, kde se scházívала veškerá salonská mládež, blíží dívka s vážným výrazem v tváři.

"Bonjour, pucelle (Dobré ráno, panno,)" řekl jasnovidec. "Bonjour, Monsieur Nostredame," odpovědělo děvče a udělalo pukrle. O hodinu později ji potkal znovu a vypadala stejně vážně jako předtím. Opět se uklonila a řekla: "Bonjour, Monsieur Nostredame," - přičemž jasnovidec odpověděl úsměvem a slovy: "Bonjjour, petite femme (Dobré ráno, mladá paní)."

Tuto a další podobné historky je samozřejmě možné odbýt jako báchorky, ale už skutečnost, že se vůbec vyprávěly, je důkazem, že prorok byl mužem, jenž se dokázal oprostít od všednosti, pozvednout se z prachu každodennosti a měl schopnost nahlédnout pod povrch věcí. Pověst, kterou si získal, je zřejmě oprávněná, proto-že mnohé z jeho předpovědí - jak se čtenář může na dalších stránkách dovědět - se splnily do posledního písmene a některé dokonce obsahovaly přesné údaje o jménech a přesné datum události.

NOSTRADAMUS

ASTROLOG

Na nějaký čas se Nostradamus vzdal svých cest, oženil se a usadil ve městě Agenu. Ale už záhy jej potkalo neštěstí a nevyhnula se mu ani osobní tragédie. Manželka a obě děti zemřely na mor. Příbuzní jeho ženy požadovali před soudem, aby vrátil manželčino věno a co bylo nejhorší, v roce 1538 začal být podezírán z kacířství pro poznámku, kterou prohodil k muži odlévajícímu bronzovou sochu svaté Panny Marie. Řekl, že muž odlévá "čertovskou sochu" - nešťastný výrok, který se však, jak ujišťoval, vztahoval jen na uměleckou hodnotu díla.

Všechny tyto události přiměly Nostradama, aby znovu započal život putujícího lékaře. o jeho činnosti do roku 1544 se ví jen velmi

málo. V tomto roce však rozhodně byl v Marseille, nicméně

mnohé svědčí, že předtím cestoval po Sicílii a Lombardii stojící tehdy pod vládou Benátek. V roce 1546 byl povolán do Aix. Tam v té době řádl mor obzvláště zuřivě. Vypráví se, jak se nějaké ženy, když u sebe objevily první příznaky nemoci, samy zašily do rubášů, aby jejich nahá mrtvá

těla, až je na káře povezou městem do hromadného hrobu, nebyla vydána napospas zrakům veřejnosti. Pravděpodobně se překvapivě velký počet Nostradamových pacientů uzdravil a vděční

občané města Aix mu připsali pravidelnou penzi. Brzy se však přestěhoval do Galonu de Craux - proto se o něm často mluví jako o "prorokovi ze Galonu". Tam se podruhé oženil a stal se otcem několika dětí. Záhy po přestěhování do Galonu byl požádán, aby

pomohl zvládnout epidemii, která zachvátila Lyon. Podle popisu šlo patrně o zvlášť úporný druh černého kašle, ale pravděpodobně to spíš byla epidemie bubonického moru. Z neznámých důvodů ztratil během své nepřítomnosti u občanů Galonu pověst dobrého lékaře, a to ho přimělo, jak se praví v jednom prameni z 19. století, aby se vážně

začal zabývat studiem astrologie a ostatních okultních věd.

Přijímám toto tvrzení skepticky a domnívám se, jak ještě dále rozvedu, že Nostradamův zájem o ezoteriku vznikl v jeho životě už mnohem dříve. Je také zajímavé, že Théophile de Garencières, jenž v 17. století studoval Nostradamův život a jeho proroctví, tvrdil, že věstec se začal vážně zabývat studiem astrologie, protože byl přesvědčen o potřebnosti jistých znalostí z této oblasti pro práci skutečně úspěšného lékaře. To by

znamenal, že Nostradamus by se začal prakticky zajímat o stará

prorocká a jiná okultní umění už ve věku necelých 18 let.

Ale ať je pravda jakákoli, jisté je, že Nostradamus od roku 1550 každoročně vydával obsáhlé

almanachy o astrologii těšící se překvapivě velké popularitě. Jeden z nich byl zřejmě vydán v angličtině pod názvem "Almanacke For 1559", téměř současně s francouzským originálem. V roce 1555 uveřejnil věstec první vydání Siécles, v nichž bylo téměř 400 čtyřverší. Dílo vyvolalo velkou pozornost, i když se někteří domnívali, že autor je buď hochštapler, nebo blázen. Knihu však proslavilo až proroctví, které bylo pochopeno jako předpověď smrtelného úrazu francouzského krále Jindřicha II., události, k níž došlo v létě 1559. Od toho okamžiku se

pověst věštce jako skutečného proroka dále šířila, a když v roce 1566 zemřel, pravděpodobně na selhání činnosti ledvin v důsledku srdeční choroby, opěvoval jeho slávu nápis vytesaný do náhrobního kamene: Zde spočívají kosti slavného Michaela

Nostradama, jehož božské

pero bylo podle soudu všech

smrtelníků jediné hodno popsat

pod vlivem hvězd budoucí

události celého světa... Potomci,

nerušte jeho klid...

Nostradamus se jistě zabýval astrologií. Jeho životopisec tvrdil, že prorokoval budoucnost "pod vlivem hvězd". Přesto není nejmenších pochyb, že většina proroctví ve spise Siécles

není založena na astrologii, nýbrž na jiných metodách.

REVOLUCE,

PROLÉVÁNÍ KRVE A ATOM

NOSTRADAMUS ŽIL V DOBĚ, KDY SVĚTU
VLÁDLI MONARCHOVÉ A
NEJRYCHLEJŠÍM DOPRAVNÍM

PROSTŘEDKEM BYL CVÁLAJÍCÍ KŮŇ,
ALE PŘI SVÝCH CESTÁCH ČASEM
PŘEDPOVĚDĚL LETY DO

VESMÍRU, REPUBLIKÁNSKÉ REVOLUCE
A VYMOŽENOSTI MODERNÍ TECHNIKY.

Téměř každý, kdo si přečte Nostradamova Siécles, (buď celá, nebo alespoň část), buď v originále, nebo v doslovném překladu, je nejprve poněkud zmaten, protože čtyřverší jsou většinou psána v jinotajném, šifrovaném

jazyce a jednotlivé osoby vystupují pod krycími jmény. Už titul knihy není

zcela srozumitelný. Slovo Siécles (Staletí) napovídá, že Nostradamus svá proroctví postavil na určité

chronologické struktuře, že tedy čtyřverší na začátku knihy hovoří o událostech, které se staly v bezprostředním časovém dosahu věštceva života, a texty na konci se vztahují ke vzdálené

budoucnosti.

Ve Staletích však nic přímo nesevčdí o tom, že by autor při jejich psaní sledoval nějakou logickou strukturu. Spíše jde o záznam řady vizí, které se vymkly věštcevě kontrole a poskytly mu víceméně

náhodný výběr pohledů do budoucnosti.

V jednom nebo dvou případech je to dokonce pohled do minulosti, neboť máme k dispozici i velmi malý počet čtyřverší, která jsou zřejmě "retrospektivními proroctvími". To znamená, že jejich obsah se zjevně vztahuje na události, které se staly dřív, než o nich Nostradamus napsal. Skutečnost, že čtyřverší, z nichž se dílo Siécles (Staletí) skládá, nejsou řazena ani chronologicky, ani pokud jsme schopni posoudit podle žádného strukturního vzoru, může být vysvětlována jakkoli, všichni, kdo chtějí Nostradama vykládat, musí tento fakt uznat a pokusit se s ním nějak vyrovnat. Ostatně nikde nejsou problémy větší než při práci s proroctvími, o nichž bude řeč v této kapitole. Například proroctví vztahující se k Napoleonovu nacházíme téměř ve všech deseti oddílech Siécles, a přece se ve všech těch roztroušených verších nepochybně jedná o jednoho muže. POČÁTEK NOVÉ EPOCHY

Do záhlaví prvního vydání Siécles napsal Nostradamus "Epištolu Jindřichovi II." plnou apokalyptických vizí. Jazyk, kterého užíval při skládání většiny čtyřverší, vedl skeptiky k tvrzení, že nejde o nic jiného než o neurčité, veškerý smysl postrádající vypočítávání katastrof, přičemž celé

pasáže mohou šikovní vykladači pozměnit tak, že je možné je vztahovat na každou neradostnou událost posledních 400 let.

Ale epištola obsahuje velmi smysluplná a naprosto přesná proroctví, jejichž pravdivost se v chodu dějin potvrdila. Především jedno je nesmírně zajímavé, neboť udává pro důležitou prorokovanou událost určitý leto-počet 1792. Příslušný úryvek zní:

Pak nastane začátek

/nové epochy/,

jež se bude sama v sobě /vzory

chování a myšlení, způsob, jakým se lidé dívají na svět/

obsahovat, potrvá dlouho a v jejím prvním

roce dojde k velkému pronásledování křesťanské církve,

horšímu než v Africe /zde jde

s největší pravděpodobností

o historický odkaz na kruté pronásledování křesťanů Vandaly

v 5. století v severní Africe/,

a to propukne v roce tisíc sedm set devadesát dva.

Skutečně nelze popřít, že Nostradamovo proctví o roce 1792, v němž se mají odehrát

události, které budou charakterizovat začátek nové epochy, bylo správné. Jestli může být nějaký rok právem označen jako milník začátku nové epochy, ve které nyní žijeme, pak je to jistě rok 1792. Rozhodně má

na tuto pochybnou čest nesporně větší právo než jiní kandidáti, jako například rok 1776, kdy severoamerické kolonie vyhlásily nezávislost na mateřské zemi Anglii, nebo rok 1789, kdy Ludvík XVI. svolal generální stavy.

Událost, jež rok 1792 vyzvedá nad ostatní, se stala 10. srpna, kdy rozvášněný dav vpadl do zámku Tuilerie, který se stal domovem francouzské královské rodiny poté, co byla vyhnána z Versailles. Útok byl skutečně pečlivě organizovanou a výborně naplánovanou akcí, za kterou byl odpovědný výbor povstalců složený z valné části z jakobínů, extrémní levice revolučního hnutí úzce spolupracující s extrémistickými skupinami v Brestu a

Marseille. Útok byl bezprostřední příčinou smrti 400 povstalců

a 800 mužů královských jednotek, kteří padli v boji muže proti muži, a dále způsobil, že král byl nejprve zbaven vládních pravomocí, potom sesazen a nakonec popraven. Zavinil také následující zářijové masakry, při nichž sansculoti, spojenci jakobínů pocházejících ze středních vrstev, brutálně pobili stovky zajatých duchovních, aristokratů a aristokratek, ale i prostých royalistů dokonce prostitutek a drobných kriminálních. A v neposlední řadě se následkem útoku na Tuilerie stala pařížská komuna v každém ohledu, nikoli jen podle jména, ústřední vládou Francie. Důsledky tohoto úspěšného povstání, k němuž došlo horkého srpnového odpoledne roku 1792, ovlivňují až do dnešních dnů život nás všech. Každý jen naznačený pokus vylíčit je podrobněji by překročil možnosti rozsahu knihy našeho

typu. Proto poukažme pouze na skutečnost, že pařížské

události srpna roku 1792, o nichž Nostradamus zřejmě přesně věděl už o 250 let dříve, byly bezprostředním základem ideologií, které déle než dvě staletí ovládaly světovou politiku: sekularizace, nacionalismus, revoluční demokracie a socialismus.

V souvislosti s proroctvím, že rok 1792 označí začátek nové epochy, je nutno zvážit ještě další

okolnost. V onom roce zavedli jakobíni nový kalendář. Tradiční jména jednotlivých měsíců roku odvozovaná z klasické mytologie a dějin, a proto radikálními revolucionáři považovaná za nemoderní

pozůstatky minulosti, byla odstraněna. Změněn byl i letopočet, a to tak, že už nebyl založen na křesťanské chronologii. o půlnoci

z 21. na 22. září 1792 začal "rok I republiky". Trval celých 365 dní a skládal se z 12 měsíců, z nichž každý měl 30 dní, a 5 dnů navíc. Nové měsíce dostaly "racionální" jména, například měsíc, o němž se předpokládalo, že bude nejteplejší a který začal v okamžiku, kdy pro většinu lidí bylo ještě 22. července se nazýval "Thermidor" (horko).

Nostradamovo proroctví se v září 1792 splnilo do písmene přesně. Vždyť předpovídal, že "nová

epocha" potrvá dlouho. A kdo se zabývá marxismem, bude se setkávat s odkazy na tento kalendář

stále znovu.

PETRŮV STOLEC

V Siécles najdeme četné odkazy na papežství a jednotlivé papeže. Nostradamus, jak lze

očekávat od člověka doby, v níž byl papež jak světským, tak i duchovním otcem, se pokusil vyvolat mnoho vizí

vztahujících se k papežství a jednotlivým osobám, jež měly na Petrův stolec zasednout. Některé z

"papežských" veršů odkazují na události, které dosud ještě nenastaly, a je možné předpokládat, že Nostradamus buď prorokoval nesprávně, nebo, a to je pravděpodobnější, teprve nastanou, možná v blízké budoucnosti. Některé jsou naopak tak podrobné a vypovídají o historických událostech natolik přesně, že je odůvodněně možné považovat je za pozoruhodné příklady Nostradamových věšteckých úspěchů. Třeba když předpovídá okolnosti, za nichž zemře papež v exilu, tedy v situaci od konce středověku zcela ojedinělé.

Jiné velmi přesné proroctví související s papežstvím nacházíme v Siécles V, verš 29: Svoboda nebude znovu získána, ale jeden /muž, který je/

černý, hrdý, divoký a zlý ji obsadí.

Až bude papežova záležitost otevřena,

Hister Republiku benátskou rozzlobí.

Vezmeme-li poslední verš doslova, pak soudím, že se proroctví vztahuje na 18. století nebo dobu ještě dřívější, neboť Benátská republika ztratila v důsledku francouzských dobovačných válek status nezávislého státu. Přesto byli Nostradamovi vykladači dlouho zajedno v tom, že věstec v tomto čtyřverší užil výrazu "Republika benátská" spíš alegorickém smyslu a měl tím na mysli něco jako

"obecné svobody na italském poloostrově papežovu volnost v jednání". Připojíme-li se k tomuto výkladu a argumenty svědčící pro něj jsou četné a přesvědčivé, mohlo by jít o časový úsek ohraničený léty 1939 a 1945 a zmíněný "Hister" by nebyl nikdo jiný než Adolf Hitler. Podle této interpretace mělo konstatování "nikdy už zpátky získaná svoboda" z první řádky pro Nostradama dvojí význam. Za prvé to byla politická svoboda, kterou italský národ ztratil, když se moci chopil Mussolini, on byl tím černým (v černé košili oblečeným) zlým mužem z následující řádky. Za druhé šlo o světskou moc papežů, kterou ztratili v roce 1870, kdy byl Řím násilím začleněn do italského království. Skutečně ji znovu získali až s konkordátem uzavřeným mezi Mussolinim a Vatikánem, přičemž jim svobodu mělo ztrpčit Hitlerovo vměšování do vnitřních záležitostí Itálie a Vatikánu.

Podle autorova názoru to všechno zní příliš rozumně pro interpretaci proroctví. Přesto musíme přiznat, že některá čtyřverší ze Siécles se zmiňují o "Histerovi" a že všechno, co je o něm řečeno, v podstatě souhlasí s událostmi v životě Adolfa Hitlera.

HITLER, HIMMLER A NACISTÉ

Nostradamus mnohdy psal i verše s dvojnásobným významem - tedy předpovědi, které lze zřejmě

vztahovat na více než jednu osobu nebo událost. Skeptikové vykládají tuto zvláštnost tvrzením, že vlastně v těchto případech se nejednalo přímo o proroctví, které se skutečně splnilo, nýbrž že jeho interpreti nedělali nic jiného, než jednotlivé části Siécles tak dlouho zkoumali a upravovali, až se hodily na jejich představy.

V jistém smyslu je možné to pochopit museli bychom však vyjít z předpokladu, že žádné z Nostradamových proroctví se nenaplnilo. Autorovi těchto řádek i mnoha jiným se takový předpoklad jeví jako neudržitelný vzhledem k existenci takových prognóz, které věstec více či méně zašifrovaně

datoval. Mnohem pravděpodobnějším vysvětlením víceznačnosti veršů je domněnka, že Nostradamus ve svých vizích byl schopen sledovat dvě rozdílné jednotlivé osobnosti, které žily v různých časových vrstvách, podstatně se lišily i charakterově, přesto však měly mnohé vlastnosti společné. Na základě tohoto poznání pak byl schopen vyjádřit se veršem charakterizujícím obě. Dobrý příklad takto promyšleně sepsaného víceznačného proroctví najdeme v Siécles I, 76. Čtyřverší se zjevně hodí na Napoleona Bonaparta i na "barbarsky pojmenovaného" Hitlera: Tento muž bude nosit barbarské jméno,

Které tři sestry získají,

Bude mluvit k velkému národu, slovy i činy,
jeho sláva a jeho vážnost budou

větší než kteréhokoli jiného muže /jeho
doby/.

Je nasnadě, že některá čtyřverší vztahující se
na více než jednu osobu příliš horliví vyk-
ladači špatně interpretovali. Takovým přík-
ladem je II 70, který mnozí dávají do souvis-
losti s Napoleonem. S

větší pravděpodobností však předpovídá
charakter a smrt Heinricha Himmlera,
Hitlerova "říšského vůdce SS", který si při
jednom rozhovoru vzal život - přesně jak to
učinila "lidská zrůda" Nostradamem ve
sporném verši popsaná:

Šíp z nebe vykoná svou cestu, Smrt za
rozhovoru,

Velká exekuce; Kámen ve stromě, hrdou

Rasu pokoří, Mluví se o lidské

Zrůdě, očistě a hříchu.

Jiné čtyřverší aplikované na Napoleona,
které však lze mnohem lépe interpretovat v
souvislosti s nacionálním socialismem, je III
35, jež zní:

Daleko, v hloubi západní Evropy

Se chudému páru dítě narodí,

Jež svými řečmi mnohé svede,

Jeho vážnost bude v Říši východu ještě větší.

I tady by mohlo jít o odkaz na Adolfa Hitlera.
Jeho rodiče byli o poznání chudší než rodiče

Napoleonovi, přišel na svět na východní hranici západní Evropy za vzestup k moci vděčil svému řečnickému nadání, které "mnohé svedlo", a jeho úsilí získat větší životní prostor se v první řadě

zaměřovalo na "východní říši", Sovětský svaz.

Aplikování některých z mnoha čtyřverší Siécles, vztahovaných v posledních 50 letech na Hitlera a nacistické Německo, se autorovi této knihy sice zdá sporné, je však těžké řadu z nich uvést v pochybnost. Tak je prakticky nemožné neuvést Siécles IX, 90 do souvislosti s vůdcem Třetí říše a neinterpretovat je jako odkaz na osudné rozhodnutí, kterým admirál Horthy, vládnoucí v Maďarsku, akceptoval "pomoc" nabídnutou Hitlerem. Verš zní:

Kapitán Většího Německa /tj. Hitler/

bude předstírat pomoc, Král králů,

aby podpořil Maďarsko, Jeho válka způsobí velké krveprolití.

Také V, 29 jasně odkazuje na Hitlera, Mussoliniho a papežství , V, 51 na činy diktátorů v době

občanské války ve Španělsku a VI, 51 na atentát na Hitlera v listopadu 1939. Také Hitlerovy dobovačné úspěchy na jaře 1940 Nostradamus jasně předvídal ve čtyřverší V, 94: On /pravděpodobně Hitler/ ve Velké Německo

promění Brabantsko, Flandry, Gent, Bruggey a

Bolognu...

ZNAMENÍ HÁKOVÉHO KŘÍŽE

Hákový kříž (neboli svastika) je dnes v představách většiny z nás neoddělitelně spojen s nacionálně socialistickou stranou. Původně však měl ryze spirituální význam jak na východní, tak i na západní polokouli naší planety. Skutečně ještě dnes najdeme svastické symboly v mnoha hinduistických chrámech.

V Německu bylo znamení svastiky před rokem 1914 považováno za symbol germánského boha Thora. Proto si je pro sebe nárokovaly sbory dobrovolníků - ozbrojené jednotky, které bránily Německo po první světové válce. Na začátku dvacátých let Hitler symbol pozměnil tak, že ramena ukazovala jiným směrem, a učinil z něj emblém svého hnutí. Nostradamus předpověděl budoucí

věhlas hákového kříže i nacistického vůdce v VI, 49 následujícími slovy: Velký kazatel strany

Marsu /tj. Hitler/,

Jenž podrobí Dunaj,

Kříž sevřen darebákem...

EVROPA A DRUHÁ SVĚTOVÁ VÁLKA

V Siécles I, verš 34 Nostradamus velmi přesně předpovídá názor Evropy na Hitlera v letech 1933

až 1939:

Dravý pták, který letí vlevo,

Dělá přípravy /na válku/, Než zvítězí nad Francií:

Někteří ho budou považovat Za dobrého,

Jiní za zlého, jiní zase za někoho,

Kdo opravdu nestojí za úvahu, slabší strana ho bude

pokládat za dobré osudové znamení.

První řádka ukazující Hitlera jako dravého ptáka, který "letí vlevo", obsahuje typickou slovní

hříčku. Slovo "vlevo" vychází v jazyce originálu z latinského "sinister", což ale také znamená "nešvar, zlo". Na druhé straně si Hitler ve svých propagandistických metodách bral za vzor marxisty. Ostatně

mnoho členů jednotek SA se rekrutovalo z řad bývalých komunistů. Druhá řádka čtyřverší

nepotřebuje další vysvětlení - Hitlerovy přípravy na válku s Francií vedly k tomu, že v létě 1940 ucpaly statisíce uprchlíků silnice .

Avšak další řádky je dnes třeba vysvětlit poněkud podrobněji. Pro nás, kteří

jsme se narodili později, je snadné dívat se na Hitlera jako na velikášského válečného štváče usilujícího o moc nad celým světem. Chtěl zlikvidovat všechny lidi nebo národy, kteří mu buď přímo stáli v cestě, nebo byli rasově nežádoucí.

V třicátých letech však ještě nebyl žádný z těchto cílů tak jasně rozpoznatelný. Pravice spatřovala v sovětském komunismu největší ohrožení stability a míru v Evropě a obecně panoval názor, že nacisté "zachránili Německo před bolševismem". A pravice i liberální levice byly většinou přesvědčeny, že Hitler navzdory bojovné rétorice válku doopravdy nechtěl, nýbrž ji používal jako nátlakového prostředku, aby odstranil ne-spravedlivosti vyplývající pro Německo z Versailleské

smlouvy uzavřené v roce 1919. Postoj k Hitlerovi tedy byl, jak předvídal Nostradamus, ambivalentní. Někteří politikové, jako například předák britských liberálů Lloyd George, k němu po určitou dobu dokonce vzhlíželi s obdivem. "Slabší strana" ze čtvrtého verše, která by podle věštce pokládala převzetí moci Hitlerem za "dobré osudové znamení", byli kupodivu stalinističtí vůdcové Komunistické

strany Německa, kteří v nacistické nadvládě viděli pouze předstupuň proletářské revoluce v Německu.

V Siécles odkazuje mnoho veršů na něco nebo někoho jménem "Hister", přičemž všechny tyto verše mají dvojí význam. To jest vždy může být míněna jak řeka Ister (tradiční jméno pro Dunaj), tak i Adolf Hitler. Jedním z těchto veršů je II, 24. Mohlo by se v něm jednat jak o zatčení vedoucího maďarského vládního činitele admirála

Horthyho "Histerem" (Hitlerem), tak i o porážku wehrmachtu v Maďarsku a jeho zpanikařený ústup přes "Hister" (Dunaj). Verš zní: Zvířata, šílená hlady, poplují přes řeky,

Většina bitevního pole bude proti Histeru.

V železné kleci bude tažen vůdce /vůdcem?/,

Až dítě Německo nebude poslouchat žádný zákon.

Nostradamus předpověděl Hitlerovy porážky v západní Evropě i na Dunaji a II, 16 se jednoznačně

vztahuje na "nové tyranství" italských fašistů a jejich německých příznivců, na invazi spojenců na Sicílii v roce 1943 a jí předcházející intenzivní letecké i námořní útoky ("velký hluk a oheň na nebi"). Verš zní

V Neapoli, Palermu, Syrakusách

A všude na Sicílii noví tyrané /vládnou/,
velký

Hluk a oheň na nebi.

Jednotka z Londýna, Gentu, Bruselu a Susy,

Velká řež, pak triumf a oslavy.

Poslední řádka předvídá vítězství spojenců. Na jiném místě, totiž v L 31, dává však věstec najevo, že velmi dobře ví, že vítězství spojenců bude zčásti vítězstvím Pyrrhovým: španělští fašisté zůstávají u moci jako dřív, ze Sovětského svazu vycházejí nové hrozby a "tři velikáni, orel (USA), kohout (Francie)..., lev (Velká Británie)" jsou si vědomi skutečnosti, že vybojovali "nejisté vítězství".
VÁLKA VE VZDUCHU

Více než 400 let hloubali stoupenci věšteckého umění a prorokování o často vyumělkovaných a záhadných verších Siécles. Někteří, jako například zemřelý James Laver, nechtěli nic jiného než najít příklady vyplněných proroctví. Jiní zase pracovali se čtyřveršími ve snaze dovědět se, co pro ně a jejich potomky připravuje budoucnost. A další chtěli z důvodů, které lze jen tušit, předpovědi vůbec, a zvláště Nostradamovy, zdiskreditovat. Většina těchto skeptiků popírá všechny příklady dokazující

výstižnost Nostradamových proroctví dokonce i takové, v nichž věstec udal přesná data, protože se podle jejich názoru jedná buď o náhodu, nebo o dodatečně rafinované zkreslení obsahu a zdůrazňování určitých čtyřverší. Není pochyb, že tomu tak někdy opravdu bylo, přičemž původci byli buď nadmíru horliví Nostradamovi žáci, nebo lidé, kteří si prostě chtěli ztropit žert. Například jeden americký komentátor recesista, jemuž

rozhodně nešlo o sepsání vážného komentáře, si dal velkou práci s novým výkladem verše považovaného obvykle za dosti jednoznačnou předpověď vynálezu letů balonem bratří Montgolfierových. Podle jeho názoru pochopili všichni kromě něj čtyřverší špatně. Ve skutečnosti je to totiž předpověď výsledku amerického mistrovství v golfu, které se konalo ve dvacátých letech našeho století. Je sice zábavné přesvědčit se, že i tak absurdní výklad je docela dobře možný, ale je nutno říci, že překroutit verše Siécles za normálních okolností tak, aby sloužila určitému účelu, nelze. V této souvislosti bych chtěl připomenout jednu zajímavou událost, která se stala počátkem léta 1940, kdy německá armáda obsazovala Francii. Oddělení wehrmachtu nebo ministerstva propagandy, které mělo na starosti propagandu mezi nepřáteli, se snažilo najít alespoň jeden Nostradamův verš, jehož obsah by se dal aplikovat na francouzské civilisty, prchající

silnicemi na jih v takovém počtu, že je zablokovali. Plánovalo se, že vojenská letadla shodí brožury s patřičně interpretovaným veršem nad oblastmi, o kterých se vědělo, že se tam zdržuje větší počet uprchlíků. Přestože si propaganda zajistila velký počet odborníků na výklad Nostradamových textů - uveďme alespoň přesvědčeného nacistu Karla Kraffta - nepodařilo se vypátrat verš, který by se k danému účelu hodil. Samozřejmě tu byl verš, ale protože v něm stálo, že ti, kteří se vydají na cestu, budou možná roztrháni dravými ptáky, příliš se nehodil. Nacisté proto byli nuceni shazovat ze vzduchu neobratné falzifikáty. Byly připisovány Nostradamovi, ale s pravými verši neměly stylisticky ani obsahově nic společného. Nostradama by patrně vůbec nepřekvapilo, kdyby tušil, že téměř 400 let po jeho smrti budou z létajících strojů na zem shazovány verše, jejichž autorství

mu bude připisováno. Neboť přestože žil v době, kdy nejrychlejším dopravním prostředkem byl cválající kůň, vize bojů ve vzduchu zřejmě míval. Jednu z nich popisuje v I, 64: V noci budou myslet, že viděli slunce,

Až uvidí poločlověka podobného praseti,

hluk, křik, bitvy budou vidět na nebi:

Bude slyšet mluvit divoká zvířata.

V nás ty verše vyvolávají asociace s popisem vzdušné bitvy, k níž mohlo dojít kdykoli mezi začátkem druhé světové války a války v Zálivu v roce 1991. Jestliže tento výklad vezmeme za svůj, pak by slunce v noci znamenalo odlesk explodujících protiletadlových raket nebo střel z protiletadlových děl a "poločlověk podobný praseti" by byl pilot nebo navigátor v helmě a s kyslíkovou maskou, jehož

vzezření vzdáleně připomíná hlavu s prasečím rypákem. A "divoká zvířata", která je slyšet mluvit, by byli "pololidé", to jest letci, kteří se vysílačkou dorozumívají se základnou nebo udržují kontakt mezi sebou.

ENERGIE ATOMU

Přijmeme-li za své teze vyložené v předešlé kapitole, podle níž měl Nostradamus na mysli obraz vzdušných bojů moderní doby a měl s jejich popisem takové problémy, že se musel uchýlit k výrazům jako "lidé podobající se praseti", můžeme také bez problémů přiznat, že mu ještě větší potíže muselo činit popsat slovy vše, co jeho věštecký zrak předjel z moderní technologie. Siécles obsahují mnoho veršů, v nichž se věstec zjevně pokoušel popsat jaderný výbuch nebo let do vesmíru. Například čtyřverší II, 6 by docela dobře mohlo popisovat události vedoucí ke kapitulaci Japonska v srpnu roku 1945 - shození atomových bomb na Hirošimu a Nagasaki. Verš zní: Poblíž přístavu dvě města

budou dosud nebyvalým způsobem postížena.

Hlad a mor, ti, které zbraň /doslova železo/
srazí k zemi,

budou k nesmrtelnému Bohu volat o pomoc.

Samozřejmě je možné, že věstec v tomto čtyřverší předpovídá ještě i další katastrofu, která nás teprve čeká. Ale je nutno přiznat, že text se velmi dobře hodí na události srpna 1945. Obě města leží

u přístavu. Jejich obyvatelé museli prožít "dosud nebyvalé postižení" - totiž úmyslné uvolnění energie s cílem zničit lidský život. A mnozí z těch, kteří přežili bezprostřední následky svržení bomby, prožili dosud neznámé druhy moru a hladu, přičemž mor-em rozumíme nemoc z ozáření a hladem důsledek jednoho z jejích symptomů, neustálé těžké zvracení, takže tělo není schopné přijmout žádnou potravu. Nostradamus zřejmě předvídal i možnosti letů do vesmíru a pokusil se popsat je tak detailně, jak

jen to šlo. V prvních dvou řádcích čtyřverší VI, 34 pravděpodobně odkazuje na vojenské

využití kosmických lodí, když píše o "stroji letícího ohně" a obě poslední řádky čtyřverší VI, i dávají

smysl, uvažujeme-li o orbitální stanici obydlené lidmi:

Samarobin sto mil od hemisféry /tj.Země/,

Budou žít bez zákonů, osvobození od politiky

Slovo "politika" zde bylo zřejmě užito ve svém původním významu platícím v 16. století - tedy jako umění státnosti, což znamená dodržování jisté míry v činech, vyrovnanost, rozumné zvažování. Nostradamus tedy předpovídal, že skupina lidí bude žít bez zákonů ve vzdálenosti sta mil od povrchu Země ve stavbě, kterou nazval "Samarobin".

Je možné, že Nostradamus předpokládal existenci moderních epidemií, zvažoval technologické

postupy 20. století, neboť první tři řádky Siécies IX, 55 je možné vyložit jako dvojnásobné proroctví, v němž je předpovězena jednak chřipková epidemie let 1917-1918 (která si vyžádala víc smrtelných obětí než první světová válka), jednak moderní epidemie AIDS:

Strašná válka připravovaná na západě,

Rok poté přijde strašlivá morová nákaza,

tak hrozná, že ani mladý, ani starý.../
nepřežije/

Obě epidemie byly způsobeny mutovanými viry. Chřipková epidemie vypukla bezprostředně po jatkách první světové války na západní frontě a přestože virus AIDS možná

existuje již celá staletí, epidemie dosáhla vrcholu, teprve když Irák ze západu napadl Írán a začala válka, která "si vyžádala víc obětí než všechno od časů velkých postupů pěchoty v první světové válce". PÁD SSSR

Před dvaceti lety mnozí sovětologové - údajní odborníci na hospodářské, sociální a politické

otázky Sovětského svazu a bloku "socialistických zemí", v jejichž čele stál, pochmurně nebo optimisticky (podle svého politického postoje) předpovídali zánik tržního hospodářství západního kapitalismu a "nevyhnutelný", triumf socialistického bloku. Ještě před pěti lety, kdy už hierarchie sovětské byrokracie začala kolísat, se ozývaly nejen hlasy neúnavně hovořící o nutnosti uzavřít kompromis "se sovětskou skutečností", nýbrž i takové, které trvaly na názoru, že sovětské tyranství

má nad moderním kapitalismem jakousi záhadnou morální převahu. Nostradamus byl moudřejší než

všichni tito experti. Více než čtyři století před jejich narozením prorokoval nejen triumf bolševiků v roce 1917 a pronásledování ortodoxní církve, ale v neposlední řadě i pád berlínské zdi a zhroucení

říše, která ji vybuodovala. První dvě události předpovídal v Siécles VIII, 80: Krev nevinných, vdovy a panny,

Tolik zla napáchaného Velkým Rudým,

Svaté ikony nad hořícími svícemi,

Strnulý strachy se nikdo neodvážil ani pohnout

Není to jen vynikající popis událostí leninské a stalinské éry, nýbrž i psychologického stavu

úzkostné strnulosti, jež se zmocnila ruských křesťanů. Konečné zhroucení komunismu v Rusku a ostatních republikách bývalého Sovětského svazu bylo předpovězeno ve čtyřverší III, 95: Maurský zákon /způsob života/ ztroskotá,

Jiný, který bude lákavější, po něm bude následovat:

Boristhenes jako první ustoupí,

jinému, příjemnějšímu /způsobu života/

jako následku darů a jazyků.

Celý text ještě před nedávném v podstatě nedával smysl, přestože z něj před několika lety alespoň jeden vykladač vyčetl, že Rusko jako marxistický stát se zhroutí. Základem této interpretace byla slovní hříčka v prvním verši - rafinované užití výrazu "maurský zákon" pro něco, (z původního významu

nelze okamžitě usoudit. Karel Marx teoretik, jehož spisy inspiroval: Lenina, Trockého, Bucharini a další předáky ruské revoluce měl přezdívku, kterou užívali jen jeho rodina a blízcí přátelé

jako Bedřich Engels. Říkali mu Maur a užitím výrazu "maurský zákon" mínil Nostradamu: "společnost, která se opírala o učení Karla Marxe".

"Boristhenes jako první ustoupí příjemnějšímu /způsobu života/ jako následku darů a jazyků", pravil Nostradamus ve třetím a čtvrtém verši. Boristhenes bylo klasické jméno Dněpru, velké ruské

řeky, zatímco slovy "dary a jazyky" je s největší pravděpodobností míněn západní vliv. První slovo znamená pašování konzumní zboží, druhé pak lákavý hlas kapitalismu, který bylo možné slyšet prostřednictvím západních rozhlasových stanic jako

například Svobodná Evropa. Verš lze tedy opsat takto:

Marxistický způsob života před našima očima ztroskotá,

A bude po něm následovat jiný, příjemnější.

Rusko jako první /tj. před Čínou/ vzdá komunismus

Na základě vlivů působících zvenčí.

I když v této analýze se klade důraz na vlivy přicházející zvenčí, ze Západu, nesmí se zapomínat, jak důležitou úlohu sehráli vojáci Sovětské armády, kteří byli očitými svědky událostí při pádu berlínské zdi - rovněž sotva očekávané skutečnosti, kterou Nostradamus zřejmě předpovídal, a to ve čtyřverší V, 81:

Královský pták nad městem Slunce,

Bude své noční proroctví hlásat po sedm
měsíců,

Hrom a blesk, východní zeď padne,

Za sedm dní bude nepřítel přímo před
branami

"Královský pták" je orel, symbol staré pruské
monarchie a jejího hlavního města Berlína,
které

věstec pravděpodobně označil za "město
Slunce", protože podle jednoho z astrologů
16. století

Braniborsko, stát, z něhož vzešlo Prusko,
stálo ve znamení Lva, tedy Slunce.
Událostem bezprostředně vedoucím ke
zhroucení východoněmeckého státu a pádu
zdi, která byla vybudována, aby zabránila je-
ho občanům odcházet ze země, předcházelo
asi sedm měsíců stále rostoucích nepokojů.

Verš celkově velice výstižně charakterizuje tehdejší dění a lze ho právem považovat za jedno z Nostradamových úspěšných proroctví.

Přesto je nutno říci, že tento spory vyvolávající verš byl v minulosti aplikován nejméně na dvě

další historické události - totiž na porážky, které Francie utrpěla v roce 1870 a 1940. Oproti to mu je třeba poznamenat, že už 20 let před stržením zdi vystoupila Nostradamova vykladačka Erika Cheethamová na veřejnost s názorem, že verš se pravděpodobně vztahuje na tuto tak toužebně

očekávanou událost a lze o ní uvažovat jako o možné.

ZNAMENÍ BESTIE

A DOBA HRŮZY

NOSTRADAMŮV V MNOHA
 ČTYŘVERŠÍCH PODIVNĚ ZAŠIFROVANÝ
 JAZYK NÁS NUTÍ K

PŘEDPOKLADU, ŽE VĚŠTEC OVLÁDAL
 STARÁ MYSTICKÁ UČENÍ, JEŽ JSOU PRO
 VĚTŠINU Z NÁS, KDO

DNES ŽIJEME VE STOLETÍ
 SKEPTICISMU, HÁDANKOU, K NÍŽ
 NEMŮŽEME NAJÍT KLÍČ.

Interpretovat Nostradamova proroctví v
 souvislosti s událostmi, které se už staly,
 rozhodně není

snadné, snad s výjimkou předpovědí, v nichž
 věštec udává přesné datum jako například
 1666 nebo 1792. Přesto je to podstatně snazší
 ve srovnání s přesnými interpretacemi před-
 povědí, jež se dosud nenaplnily. Například s

takovými, které se zjevně vztahují na rozsáhlé sociální a politické změny na celém světě, na války vedené novými, hrůzu nahánějícími zbraněmi hromadného ničení, na neblahý

kult, v jehož čele stojí Nostradamem dávno předvídaný Antikrist, na cesty do vesmíru. Většina Nostradamových předpovědí spadá do kategorie dosud nesplněných proroctví - to jest jejich obsah se zřejmě vztahuje na budoucnost, případně je v nich použito tak zvláštní výrazivo, že jsou srozumitelné jen ve světle budoucích událostí. Jiná možnost je, že se některé vztahují na tajemné záležitosti patřící do Oblasti magie, o níž většina z nás ví jen málo nebo vůbec nic. Verše ke konci Siècles, často označované jako "okultní čtyřverší", na sebe právem soustřeďují pozornost současných vědeckých vykladačů Nostradama, především těch, kteří hledají univerzální klíč, s jehož

pomocí mohou odhalit skrytý význam Siécles. Nostradamův interpret nesmí zapomenout, že alespoň

některá z "okultních čtyřverší" se opravdu vztahují na magické rituály, alchymii a další ezoterické

disciplíny.

Je možné, že věstec v nich použil okultní symbolismus, aby lépe popsal události a pojmy, které

nedokázal vyjádřit jazykem své doby. Také verše související s rokem 2000 a léty po něm jsou často nejasné nebo mnohoznačné. Některé z interpretací rozebíraných na následujících stránkách musí být proto nesprávné, u jiných je naopak pravděpodobnost, že jsou správné, velmi vysoká. KONEC PAPEŽSTVÍ ?

Někteří zvláště horliví badatelé zabývající se Nostradamem, mezi nimi i dnes už zemřelý James Laver, byli fascinováni takzvaným "proroctvím svatého Malachiáše". Byli přesvědčeni, že objevili souvztažnost mezi ním a některými Nostradamovými proroctvími vztahujícími se na papežství, jako například Siécles V, 56:

Vzhledem k úmrtí velmi starého papeže

bude zvolen Říman velmi dobrého věku /tj. mladý/

Bude se o něm říkat, že oslabuje stolec /tj. Petrův trůn/,

Ale bude na něm sedět dlouho za mnohých muk.

Nostradamus konstatoval, že v dějinném vývoji dojde ke zvolení mladého papeže jako nástupce starého. Někdo však na něj zaútočí

a obviní ho, že oslabuje církev. Přesto ale bude na Petrově trůně v mukách sedět dlouho. Toto proroctví se zjevně dosud nesplnilo, neboli od uveřejnění Siécles byl jediným papežem, o němž se dalo říci, že byl zvolen v mladém věku, Řehoř XIV. Ten však na Petrově

trůně rozhodně neseseděl dlouho. Doba jeho vlády byla naopak nezvykle krátká. Vycházíme-li podobně

jako James Laver z předpokladu, že mezi "proroctvím svatého Malachiáše" a Siécles existuje určitá

souvislost, pak je z důvodů, jež budou později uvedeny, pravděpodobné, že mladý papež, jehož volba je prorokována ve čtyřverší 56, V, byl osudem určen jako nástupce současného pontifexe, papeže Jana Pavla II.

"Proroctví svatého Malachiáše" zde uvádíme v uvozovkách, protože věda svorně zastává názor, že ať je skutečným autorem kdokoli, určitě to není irský mnich Malachiáš (1095-1148). Dokonce se tvrdilo, že to není skutečné proroctví, nýbrž falzifikát vytvořený někdy kolem roku 1690. Na druhé

straně mnoho zbožných mužů a žen věřilo, že autorství je Malachiášovi připisováno právem. Páter Cucherat, kněz žijící v 19. století, výslovně konstatoval, že vize, případně několik vizí tvořících základ proroctví, Malachiáš v roce 1140 v Římě skutečně prožil a své proroctví výroky zapsal na pergamenový list. Ten pak předal papeži Inocencovi II., který ho uložil do vatikánské knihovny a tam zůstal 400 let ležet bez povšimnutí.

To všechno zní ne příliš věrohodně, ale podle mínění officia byl svatý Malachiáš dostatečně nadán věšteckým talentem. Ještě vážnější je však prohlášení svatého Bernharda z

Clairvaux, prý pravil, že Malachiáš přesně předpověděl den a hodinu své smrti.

Proroctví připisované Malachiášovi je krátké. Sestává ze 108 latinských průpovědí, z nichž každá

je zaměřena na určitého papeže počínaje Celestinem II. (papežem 1143-1144) až po "Petra Římana", údajně posledního papeže. Latinská motta se často skládají jen ze tří až čtyř slov. Například motto přiřazované k Celestinovi znělo: "Ex Castro Tiberis" (Z jednoho zámku na Tibeře), což je narážka na jeho rodné jméno Guido de Castello.

K současnému papeži Janu Pavlovi II. se přiřazuje 107. motto proroctví. Tato okolnost vzbuzuje dojem, že po něm bude následovat už jen jeden papež. O tom se Malachiáš (nebo ať už byl autor kdokoli) vyjádřil velmi nelaskavě:

Za posledního pronásledování svaté římské církve pohládne Petr, jenž

sve stádo zaopatří i navzdory mnohým těžkostem; pak bude město

sedmi pahorků zničeno a strašný soudce bude soudit lid.

Výraz "strašný soudce" bývá interpretován jako odkaz na Poslední soud, který živé i z mrtvých povstalé buď odsoudí k věčnému zatracení, nebo odmění věčnou blažeností. Mohl by však být míněn i úplně jiný rozsudek, událost, která otřese celým světem, případně několik událostí, které zlikvidují

církev. V každém případě, budou-li Nostradamus a Malachiáš konformní, bude příští papež papežem posledním.

"MODERNÍ" VEDENÍ VÁLKY

Jedno z nejpochemurnějších proroctví Siécles najdeme ve čtyřverší 77, VIII, ve kterém se hovoří o válce trvající ne méně než 27 let. Poslední řádka zní: "Rudé kroupy, voda, krev a mrtvoly pokryjí

Zemi." Podle názoru většiny současných vykladačů Nostradama se vztahuje na budoucí konflikt, při němž budou nasazeny atomové a nebo biologické zbraně.

Rudé kroupy a voda, o nichž se Nostradamus zmiňuje, je buď aerosol, s jehož pomocí mohou být záměrně šířeny bakteriální infekce, a nebo voda z atmosféry, zamořená po atomovém výbuchu radioaktivním odpadem. V nejhorším případě by dokonce mohlo jít o záměrné zamoření celé oblasti radioaktivním odpadem, při kterém by byla použita zvláště odporná zbraň, totiž atomová bomba v kobaltovém plášti. V Siécles I, 16 je naznačeno, že se předpovídané smrtící rudé krupobití snese na naši planetu už brzy,

neboť se tam píše o "moru, hladomoru a smrti z vojenské ruky", až staletí budou

"spět ke své obnově". Tento poslední odkaz lze odůvodněně interpretovat jako vědomý Nostradamův poukaz na ezoterické teorie obsahující astrologické o chronologické cykly používající především novoplatonského pojmu "velkého roku", jenž sestává z dvanácti "měsíců" a každý z nich trvá asi 2 000

let našeho letopočtu.

Vztahuje-li se "obnova staletí", o níž je řeč v I, 16, na "velký rok" platonistů, je pravděpodobné, že se tak udává datum příchodu "moru, hladomoru a smrti z vojenské ruky". Proroctví se zároveň

přesně shoduje s událostí, kterou někteří moderní okultisté označují jako "přechod od věku Ryb k věku Vodnáře". To znamená, že

je to doba těsně před nebo těsně po roce 2000, přičemž přesné

datum není úplně jisté, protože závisí na tom, která fixní hvězda bude vzata jako milník počátku zvěrokruhu. Je to technický problém, o který vedou spory dobří znalci ezoterických teorií, ale věc sama o sobě je úplně jasná. Nostradamovo proroctví o celosvětové morové epidemii a hladomoru se naplní už brzy.

Další verše Siécles tuto interpretaci zjevně potvrzují, například I, 91, který zní:

Bohové lidem zjeví,

že jsou tvůrci velké války:

Dříve na nebi nebyly espée et lance,

Největší škody utrpí levice.

Slova ponechaná ve třetí verši v originále by doslova znamenala, že nebe - což je zcela nepravděpodobné - by ve velké, věštce předpovídané válce bylo zastíněno meči a kopími. Proto můžeme předpokládat, že čtenáři v době, kdy se prorokovaná událost přiblíží svému naplnění, mají

verš chápat obrazně a že současný vykladač vidí za slovy *espée et lance* "zbraně a rakety". Zde se pouze spokojíme s odkazem, že je sice možné, ale spíš nepravděpodobné, že věstec pojmu "levice" užil v moderním politickém smyslu, který vznikl až na konci 18. století.

VELKÁ HVĚZDA HOŘÍ

V souvislosti s celosvětovými konflikty, jež mají propuknout těsně před koncem našeho století

nebo hned po, je zvlášť zajímavé čtyřverší *Siécles II, 41*:

Velká hvězda se bude po sedm dní vařit,

její mračna způsobí, že Slunce bude vypadat jako dvojitý obraz,

Velký pes bude celou noc výt,

Až papež změní své bydliště.

Při pokusu stanovit okamžik, kdy k pro-
rokované události dojde, byla "velká hvězda"
z první řádky identifikovaná jako návrat Hal-
leyovy komety. Protože však poslední dvě
přiblížení komety byla tak málo viditelná, že
sotva mohla být pouhým okem sledovaná, lze
tomu stěží věřit. Podstatně

pravděpodobnější je, že "hvězda" je exploze
obrovské atomové zbraně, při níž se energie
uvolňuje přesně stejným způsobem jako v
nitru většiny hvězd, to jest proměnou vodíku
v helium. U bomby vyrobené lidskou rukou
však "vaření" skutečného výbuchu netrvá

týden a také nevyvolá dojem dvojitého obrazu Slunce. Možná se proroctví vztahuje na několikero atomových útoků, pravděpodobnější vysvětlení by však bylo, že obraz "vaření", který věstec užil, znamená obrovský

oblak prachu zvednutý výbuchem vodíkových pum, jenž potřebuje velmi dlouhou dobu, než se opět usadí na Zemi.

PŘÍCHOD ANTIKRISTA

Nostradamus předpověděl, že první léta nového tisíciletí budou poznamenána mrtvolami rozsetými po celé zeměkouli v důsledku bakteriologické nebo atomové války. Jak ale interpretovat zbytek verše? V nezkrácené podobě zní:

Antikrist velmi záhy zničí Trojici,

sedmadvacet let potrvá jeho válka,

Kacíři jsou mrtví, zajatí, v exilu,

Rudé kroupy, voda, krev a mrtvoly pokryjí
Zemi.

Totožnost "Trojice", o níž se píše, že bude zničena Antikristem, je všem vykladačům Siécles záhadou. Snad jsou to tři velmoci, nebo tři velké vůdčí osobnosti naší Země, ať už duchovní nebo světské. Ale ať je "Trojicí" kdokoli, kdo jsou kacíři zmínění ve třetím verši a co znamená slovo

"Antikrist" v první řádce?

Nejlépe bude, když se nejdřív pokusíme najít odpověď na druhou otázku. Podle tradiční

křesťanské věrouky je Antikristovi předurčeno vystupovat jako falešný Vykupitel: slouží velkým pekelným knížatům, uvrhne Zemi v chaos a většinu lidí svede na duchovní scestí vedoucí k jejich záhubě. Tato víra

má ovšem velmi dlouhou tradici, ale ještě dnes ji mnozí berou vážně a snad bychom měli připomenout, že v nepřiliš vzdálené minulosti dokonce i tak vzdělaný muž jako kardinál Manning (1808 až 1892) proslovil řadu přednášek o Antikristovi. Vyjádřil v nich své přesvědčení, že některé

opravdu pozoruhodné události, k nimž došlo zároveň se vznikem moderního spiritua lis-mu, by mohly být odkazem na blížící se pekelný advent, zrození Antikrista. Ať už byla kardinálova domněnka pravdivá nebo ne, je jisté, že Nostradamus byl stoupencem teologických pojmů, které byly v podstatě

stejně. Zásadně důležité je, že úvahy o ob-jevení Kristova protipólu "Syna zkázy" byly součástí

Nostradamových představ o světě stejně, jako tomu bylo u každého vzdělaného křesťana oné doby. Proto musíme

předpokládat, že Nostradamus, když byl schopen nahlížet do budoucnosti, vykládal své

vize negativních osob a událostí pojmy, které důvěrně znal. Tedy příchodem Antikrista, zjevením zázraky konajícího falešného Vykupitele, jehož žáky byli služebníci zla a pekelná knížata. Jinými slovy: stejně jako se pokoušel vysvětlit válčení 20. století pomocí přirovnání ke známým zbraním a vojenské technice, pokoušel by se Nostradamus vysvětlit morální stanoviska a z nich vyplývající jednání, jež by většina z nás považovala za nelidské, nestvůrné a k věčnému principu zla příslušející, pomocí pojmů z eschatologie 16. století, tedy z náboženských dogmat a učení o konci světa. Nostradamus toto zřejmě předpověděl na dobu krátce po roce 2000.

MESIÁŠ ZLA

Ještě když křesťanství bylo v samých počátcích, slovo "Antikrist" se stále znovu

opakovalo při popisování mimořádně zlých a zlovlných osob. Nostradamus a další křesťané 16. století používali slovo v tomto smyslu, neboť nejvyšším Antikristem by pro ně byl Mesiáš zla, ďábelsky zlý prorok konající zázraky. Pro tehdejší dobu byly typické názory sv. Roberta Bellarmina (1542-1651) o Antikristově původu. Bellarmine věřil, že Antikristovým otcem je Inkubus, démon, který udržuje sexuální styky s lidskými ženami, a matkou čarodějnice. Jeden dominikánský páter ze 17. století tvrdil, že přicházející Antikrist nebude jen stvořením ďáblovým, nýbrž také:

... bude zlý jako šílenec, plný ohavnosti, jakou země ještě nezažila... bude s křesťany jednat tak, jak se v pekle jedná s dušemi zatracenců. Bude mít řadu synagogálních jmen, a když bude chtít, dokáže létat. Jeho otcem bude Belzebub a dědečkem Lucifer.

ZNAMENÍ BESTIE

Za Nostradamova života byly události, k nimž měly podle eschatologických názorů na Zemi dojít před Posledním soudem, téměř neoddělitelně spojeny s událostmi, jež mají, jak se tradovalo, předcházet Antikristovu příchodu a následovat těsně po něm. To znamená, že Nostradamus, když

zahlédl ve vzdálené budoucnosti učení a činy Hitlera, Stalina nebo jiného diktátora, který se ještě

chtěl dostat k moci, musel je s největší pravděpodobností vykládat jako zjevení jednoho či více Antikristů. V této souvislosti se vyplatí prostudovat jistou pasáž v Epištole Jindřichovi II., která byla vytištěna zároveň se Siécles a která, udává zcela přesné datum událostí, k nimž došlo za Francouzské

revoluce. Úryvek podává velmi neradostnou zprávu o dění, jež bude předcházet vládě toho, koho Nostradamus nazývá "třetím (tj.

nejvyšším) Antikristem". V popisu "krále" (v této souvislosti znamená slovo král každého absolutního vládce), jenž spáchá

těžké zločiny proti církvi, věstec píše, že tato lidská zrůda:

... prolije víc krve církevních mužů,

než by kterýkoli z nich dokázal prolít vína...

Lidská krev poteče v kostelích a po cestách jako voda po prudkém dešti, a řeky v sousedství se krví zbarví do ruda...

pak, ve stejném roce i v letech následujících,

se přivalí nejstrašlivější morová epidemie, bude horší o to,

že jí bude předcházet hladomor a rozšíří se utrpení,

jež nemá obdoby za celý čas trvání křesťanstva...

Velký farář pluvíálu /papež/ bude...k smrti zarmoucen a všemi opuštěn... Pak se Antikrist stane pekelným knížetem... celý...

svět se bude pětadvacet let otrásat...

a bitvy a války budou kruté... Satan vykoná tolik hanebností...,

že skoro celý svět bude zničen a k smrti zarmoucen.

Kromě zmínění Antikrista jako "pekelného knížete" a odkazu na svět k smrti zarmoucený kvůli hanebnostem, které vykonal Satan, nenajdeme v proroctví nic, co by nemohlo být považováno za popis důsledků politických událostí. Jakmile bude akceptováno, že Nostradamus a jiní věštcí a proroci byli za určitých okolností skutečně

schopni vidět (nebo snad vycítit, co se děje v jiné realitě), neobsahuje pasáž nic, co by mohlo příliš otrást její věrohodností u čtenářů. Nepřekvapilo by, kdyby muž jako Nostradamus, jenž znal pouze techniku 16. století, dospěl k domněnce, že diktátor, který

má k dispozici všechny dary rafinované vědy počínaje atomovými zbraněmi a konče bombami s jedovatým plynem, není člověk nýbrž ďábel, buď Antikrist, nebo Antikristův předchůdce. Někteří

dnešní vykladači proroctví tvrdí (protože jde o velmi komplexní interpretace, není možné je zde ani stručně reprodukovat), že příchod strašného vládce, jak ho věštec popisuje v Epištole Jindřichovi II, nás už zakrátko čeká. Kromě toho se zmíněným "králem" ztožňují třetího a velkého Antikrista. Věří, že tato zlá stvůra je určená k tomu, aby prolévala víc "krve církevních mužů", než by "kterýkoli z nich dokázal prolít vína". Jeho

neviditelné činy, které povedou k vypuknutí "nejstrašlivější morové

epidemie, která bude horší o to, že jí jsou podle jejich názoru odkazem na válku vedenou bakteriologickými zbraněmi.

Argumentuje se tak, že přicházející, třetí Antikrist je s největší pravděpodobností stejné

individuum, které je odpovědno za sestup krále děsu z nebes v červenci nebo srpnu 1999. SYN ZATRACENÍ

Třetí Antikrist, stvoření, jež způsobí, že krev "poteče v kostelích a po cestách jako voda po prudkém dešti", byl mnoha vykladači identifikován jako "syn zatracení, o němž se v Novém zákoně

tvrdí, že mnohé oklame lživými zázraky". Příslušný text je část 13. kapitoly poslední

knihy Bible, Zjevení svatého Jana, a popisuje "druhou bestii", která je pro konzervativní komentátory Nového zákona totožná s pekelnou podstatou Antikrista. Pasáž zní:

...Potom viděl jsem jinou šelmu..., ale' mluvila jako drak...

a působí to, že země i ti, kteříž přebývají na ní,

klanějí se šelmě té první... A činí divy veliké,

takže i ohni rozkazuje sestupovati s nebe na zem ...

A svodí ty, kteříž přebývají na zemi,

těmi divy... kteréž dáno jí činiti...

OTRÁVENÍ NEW YORKU

Vykladači Nostradamových textů měli vždy sklon přiřazovat určité předpovědi událostem, které

před relativně krátkou dobou vzbudily pozornost tisku. když tyto snahy vedly třeba tak pozoruhodně

zdařilým zásahům, jakým je například výklad verše o velkém požáru Londýna, skrývá v sobě přece jen určitá nebezpečí. Za prvé se často stane, že vykladač verš už svou podstatou nejasný ještě víc zatemní, aby se mohl vztahovat k události, které přihodily za jeho života. Za druhé někdy vykladač

dokonce v rozporu se zdravým rozumem dospěje k závěru, že Nostradamus prorokoval události, k nimž došlo několik staletí po jeho smrti a byly zcela bezvýznamné. Tento přístup má na svědomí, že ne jeden současný vykladač Siécles interpretoval čtyřverší X, 49

jako předpověď americké jaderné havárie, k níž došlo před několika lety v elektrárně na Three Mile Island a která byla až do havárie v Černobylu největším neštěstím podobného druhu na světě: Zahrada světa poblíž nového města

Na silnici mezi dutými horami,

bude zasažena a nucena pít

vodu tekoucí do nádrže, otrávenou sírou

Zastánci domněnky, že proroctví se vztahuje na havárii na Three Mile Islandu, tvrdí, že "nové

město" z prvních veršů je New York (což jest velmi pravděpodobné), "duté hory" z dalšího verše je Nostradamovo vyjádření pro mrakodrapy, které se mu ve vizi zjevily, a následující řádky avizují

ohrožené zásobování New Yorku pitnou vodou v důsledku radioaktivního spadu. Možná je to tak, ale ani když akceptujeme jeden z návrhů, které vykladači předložili, že totiž "síra" z poslední řádky musí

být chápána jako stejnojmenný alchymistický princip, tedy jako esence ohnivého "živlu" zničení, u kterého je nekontrolovatelná radioaktivita jen jednou z mnoha forem projevu, a nikoli jako sloučenina chemického prvku síry, nelze prorocí aplikovat na důsledky havárie na Three Mile Islandu. Je sice pravda, že tamní neštěstí ohrozilo velkou část území na severovýchodě USA, ale nebezpečí bylo rychle anulováno, nedošlo k žádné katastrofě a nebyla otrávena pitná voda ani v New Yorku, ani v jiném městě.

Přesto se zdá, že verš, který se zmiňuje o "novém městě" (všeobecně se soudí, že Nostradamus opravdu mýnil New York), upozorňuje na (skutečné) otrávení pitné

vody v New Yorku nebo jiném městě. Není-li proroctví, které nám Nostradamus předává ve verši X, 49, zcela nesprávné - nesmíme zapomínat, že některá věštčova proroctví byla zjevně zcela nesprávná. Obsah proroctví není formulován tak, aby odkázal na možné datum, kdy k ní dojde, ale úvahy založené na číselné mystice navazují spojení mezi uvedeným čtyřverším a řadou jiných veršů

vztahujících se na události předpovězené na poslední léta tohoto století, případně na první roky století následujícího. Jinými slovy řečeno: proroctví, že New Yorčané nebo jiní Američané se ocitnou v situaci, kdy budou nuceni "pít vodu otrávenou sírou", se vztahuje na dobu, na kterou Nostradamus pro-rokoval svatou válku muslimů, třetího Antikrista, celosvětové konflikty a hladomory. Proto je pravděpodobné, že proroctví o otrávené vodě se naplní - za prvé - v blízké budoucnosti, zřejmě mezi roky 1995 a 2005,

a - za druhé - jako důsledek vojenského útoku na USA. Stejně

pravděpodobné je na základě obsahu prvního verše - "zahrada světa poblíž nového města" -, že otrava postihne především s New Yorkem sousedící New Jersey, "stát zahrad", a nikoli přímo New York.

Kdyby byly rozbombardovány čističky vody a vodárny jak se stalo v Bagdádu za války v Zálivu, mohly by být zásoby pitné vody zamořeny a bylo by nebezpečné vodu pít. Tomu však lze jednoduše odpomoci, když se voda před použitím převarí. Píše-li ale Nostradamus, že by byli "nuceni pít", znamená to podstatně nebezpečnější způsob zamoření, pravděpodobně je to odkaz na použití

chemických nebo atomových zbraní. První by bylo pravděpodobnější, pokud věstec záměrně použil slova "síra" v původním

smyslu. Existuje přece celá řada velmi nebezpečných sloučenin síry. Jestliže však chtěl, aby slovo bylo chápáno v přeneseném slova smyslu, pak se proroctví může docela dobře vztahovat na radioaktivní jedy a na jaderný útok na Spojené státy americké.

BOJOVÉ LETOUNY NAD AMERIKOU

Žádná část kontinentálního území USA ještě nemusela prožívat přímé bolestné důsledky vedení

války moderními prostředky, to jest války, při níž jsou nasazena letadla a rakety zemězemě. Zatímco od roku 1917 do dneška bezpočetné americké rodiny a celé obce trpí následky válek vedených mimo území USA - počínaje hospodářskou bídou a konče zármutkem nad smrti sousedů, přátel a příbuzných - ztráty, které americké pevnině přivodily zahraniční vojenské síly od roku 1814 přímo, byly bezvýznamné a

zanedbatelné, např. škody, které vznikly na západním pobřeží za druhé světové

války při ostřelování granáty z japonských ponorek. Ještě zanedbatelnější problémy způsobily zápalné

balony vystřelované na druhé straně Tichého oceánu.

V Siécles se můžeme dočíst, že setrvání tohoto stavu, tj. stavu, kdy civilní obyvatelstvo nebude dotčeno hrůzami moderní války, nelze v budoucnosti očekávat, neboť Nostradamus prorokoval, že celosvětové konflikty, jejichž počátek spatřoval někde mezi roky 1995 a 2004, držíme-li se jeho způsobu určování času, s sebou přinesou zhoubu i pro Severní a Jižní Ameriku a její obyvatelstvo. Vezměme například předpověď celosvětového konfliktu, jak ji najdeme v Siécles I 91 na straně 89. Poslední řádka verše zní: "Největší škody utrpí levice." Je velmi

nepravděpodobné, že věstec užil slovo "levice" v jeho dnešním politickém významu přestože tuto možnost nelze úplně vyloučit, neboť v některých proroctvích, která se už naplnila, zjevné použil slova "rudý" ve zcela moderním smyslu "sociálně revoluční", a nikoli v některém z významů, které byly v 16. století obvyklé, například jako "římští kardinálové". Za určitých okolností by také bylo možné, že Nostradamus mínil význam "sinister", tedy protihráče "zla", protože slovo

"sinister" je odvozeno z latiny a znamená "vlevo". Nejpravděpodobnější však je, že věstec zde chtěl poukázat na typ mapy, která byla obvyklá jak za jeho života, tak i dnes. Na tomto eurocentrickém výrobku je severní polokoule na horní části mapy a západní polokoule - obě Ameriky - vlevo. Jestliže tedy věstec v poslední řádce čtyřverší I, 91 vyjádřil podobný geografický odkaz, pak je možné jej v souvislosti s prvními řádky opsat takto: "V

předpovídané světové válce, v níž se bude bojovat raketami a jinými leteckými zbraněmi, utrpí obě

Ameriky velké škody."

Tato interpretace poslední řádky čtyřverší je podpořena překvapivě velkým počtem jiných proroctví ze Siécles. Například VI, 97:

Nebe bude planout při 45 stupních,

oheň se blíží k velkým

novým městům,

Obrovský plamen vysoko vyšlehne,

Až budou chtít mít důkaz /nebo záchytný bod/

pro Normany

Často je obtížné rozšifrovat, co přesně se v Nostradamových verších o naší budoucnosti praví, ale v uvedeném případě je zřejmé nejasná jen poslední řádka (viz níže). Odkaz na "45 stupňů" v první

řádce se nutně musí vztahovat na přibližné udání zeměpisné šířky nebo délky (možná lze rozšířit na rozsah mezi 40. a 50. stupněm), na níž se daná oblast rozkládá. Není důvod spatřovat v něm astronomickou narážku například na určité znamení zvěrokruhu nebo na výši hladiny moře, protože v tomto případě by zbytek verše nedával smysl.

Jako geografický odkaz na stupeň zeměpisné šířky a/nebo délky mezi 40. a 50. stupněm by se 45. stupeň mohl vztahovat na mnohé oblasti, například na ropná území na Blízkém východě a na velké

části USA včetně Nové Anglie a New Yorku. Mohlo by také jít o jedno z Nostradamových

proroctví s dvojitým výkladem, takže by se vztahovalo k oběma vytypovaným územím, ale zmínka o "novém velkém městě" v dalších řádcích verše jasně ukazuje, že proroctví se vztahuje především na USA, neboť kdykoli je ve verších zmínka o "novém městě", jde zjevně o město americké, ať už je to Washington, San Francisco, nebo - nejčastěji - New York.

Proto je možné vyvozovat, že tyto řádky předpovídají rozsáhlý atomový útok na USA a možná

současný podobný na Blízkém východě, avšak v každém případě utrpí velké škody New York, dokonce bude možná úplně zničen "blížícím se plamenem".

NORMANÉ A NORDIČTÍ MUŽOVÉ

Jak už jsme se na této stránce zmínili, je v Siécles VI, 97 zcela jasně zakódován zřejmý

odkaz na atomový útok na New York a další oblasti Spojených států. Jen význam posledních řádek "až budou chtít mít důkaz /nebo záchytný bod/ pro Normany" poskytuje látku pro bouřlivé diskuse. Někteří renomovaní interpreti Nostradama, mezi nimi Erika Cheethamová, vidí v tomto verši možný náznak, že se jedná o vojenskou nebo diplomatickou účast Francie na událostech souvisejících s bombardováním New Yorku. Možná - ale slovo "Normané" pochází ze starého norského slova

"nordičtí mužové". Proto by bylo možné, že řádka se nevztahuje na Francii, nýbrž na severoasijskou alianci, pod vedením Nostradamova "třetího Antikrista".

CHEMICKÁ VÁLKA

Válku, při které by zahynul opravdu obrovský počet lidí na účinky chemických nebo jaderných zbraní, lidstvo dosud neprožilo. V první světové válce sice byly

použity otravné plyny chlór, fosfor a bojová chemická látka yperit, ale ztráty, které způsobily, byly překvapivě malé. A přestože v roce 1945 byly svrženy atomové bomby na Hirošimu a Nagasaki, byl počet zabitých civilistů poměrně malý

ve srovnání s množstvím lidí, kteří zahynuli jinde v Japonsku při předchozích bombardováních, při nichž byly užity konvenční zbraně. Ale nezůstane při tom, alespoň to naznačuje obsah čtyřverší 72 ze Siécles X, jeden z mála textů, v nichž Nostradamus udává pro budoucí událost přesné datum: V roce 1999 /a/ sedmi měsících sestoupí z nebe velký král děsu, nechá povstat z mrtvých velkého krále z Angolmois,

předtím i potom šťastně pohládne Mars.

Tento text můžeme za první interpretovat tak, že v sedmém měsíci roku 1999 (tj. v červenci možná v srpnu) sestoupí z nebe (král děsu a

povolá zpět do života krále z Angolmois. Za druhé, jak před příchodem krále děsu tak i po něm "Mars šťastně pohládne" to je předpověď, jejíž symbolika je průhledná. Neznamená totiž nic jiného, než že před příchodem krále děsu i po něm bude svět pustošen ozbrojenými konflikty. Avšak některé záhady zůstávají nevyřešeny. Kdo je král z Angolmois?

A jak ho král děsu povolá zpátky do života a kdo nebo co je vlastně on sám? "Angolmois" může buď

znamenat francouzskou provincii, nebo být dobrým příkladem slovních hříček, jaké se ve čtyřverších stále znovu objevují. Věštec v nich tvoří slova bez vlastního významu, která jsou buď anagramem určitého slova, nebo ještě častěji neúplným anagramem určitého slova, které měl na mysli. V našem případě lze "Angolmois" číst jako neúplný anagram starofrancouzského slova

"Mongolois" Mongolové. Největším ze všech mongolských vládců byl ale Čingischán. Podle všeho, co je o něm známo, byl vládcem neskutečně krutým a destruktivním. Je prokázáno, že opanoval velkou říši a přitom přímo či nepřímo způsobil smrt milionů lidí. Jinými slovy řečeno je téměř jisté, že Nostradamus výrazem "velký král z Angolmois" upozornil na Čingischána. Oproti tomu je málo pravděpodobné, že by věstec opravdu prorokoval zmrtvýchvstání mongolského vládce zásluhou zá

hadného krále děsu. Spíš vyjádřil domněnku, že král děsu bude novým Čingischánem, protože zahubí

stejně tolik, nebo možná ještě více lidí jako pověstný Mongol. Mohlo by přitom jít o žijícího velkého vládce, jenž šíří děs u všech, kdo žijí v oblasti jeho moci. V takovém případě je však jen stěží

pochopitelné, jak by měl sestoupit z nebe, ledaže by to byla mimozemská bytost, dobyvatel, který

přijde z vesmíru. Alespoň jeden z Nostradamových interpretů je přesvědčen, že tento předpoklad je správným výkladem Siécles X, 72, že totiž v červenci nebo srpnu 1999 bytost ze vzdáleného kosmu schvátí Zemi, zničí většinu lidstva a ze zbytku si nadělá otroky. Možná ano, ale mnohem pravděpodobnější je, že Nostradamův výraz "král děsu" použil jako metaforu pro neživý předmět. Je-li tomu tak, pak je význam verše jasný a vzhledem k vyplněným Nostradamovým proroctvím i silně alarmující. V červenci nebo srpnu 1999, v době, kdy bude zuřit jedna nebo více válek, se z nebe snese zbraň hromadného ničení, která bude tak zhoubná, že si vyžádá víc obětí než svého času Čin-gischán. To je jednoznačný odkaz na užití atomové zbraně jednou z válčících stran. Ale ani nejúčinnější vodíkové

bomby, jaké jsou dnes k dispozici, nemohou zničit tolik lidí jako kdysi Čingischán. Možná užil Nostradamus slova "král" jako symbolického souhrnného názvu pro určité množství jaderných zbraní. Jinými slovy tedy mohl tak předpovídat na rok 1999 vypuknutí

války, během níž bude použito mnoha atomových zbraní.

Jinou možností je, že král děsu není označení pro atomovou zbraň, ale spíš pro zbraň chemickou nebo bakteriologickou, která se vymkne kontrole, a chemické jedy či choroboplodné zárodky zaplaví

celý světadíl, možná celý svět, přičemž zahynou miliony lidí. Někteří moderní interpreti Nostradama zastávají názor, že masovému vraždění v roce 1999 padne za oběť Evropa.

VLNY Z MIMOZEMSKÉHO PROSTORU

Od roku 1947 byla v pravidelných intervalech jako ve vlnách zaznamenávána existence UFO - zdá

se, jako by nás jakási vzdálená civilizace podrobovala pravidelným zkouškám. Intenzita těchto jevů se ještě zvýšila v roce 1952, kdy astronomickým poradcem amerického vládního projektu UFO a vesmírné lety byl profesor Allen Hynek z univerzity Ohio. Když prozkoumal téměř 1 501 podobný

případ, z nichž 303 nebylo možné vysvětlit, byl jeho původní skepticismus důkladně otřesen. Případy kdy radar potvrdil, co mohlo být zaznamenáno i pouhým okem, mohl jen těžko ignorovat. Při jedné

příležitosti si vojenská letadla hrála s několika létajícími objekty UFO na honěnou a vše bylo sledováno na obrazovce radaru. V poslední době byl zaregistrován podstatně menší výskyt UFO, ale to neznamená, že v

roce 1999 by intenzita jejich výskytu nemohla zase stoupnout. TŘETÍ SVĚTOVÁ VÁLKA

Nejméně ve dvanácti čtyřverších nám Nostradamus předává odkazy, které mohou být vyloženy jako předpověď třetí světové války. Nejznámější je čtyřverší X, 72, o kterém je dříve psáno (Chemická

válka). Ale lze je vyložit i jiným způsobem, což nám samozřejmě umožní proniknout ještě hlouběji pod povrch věcí. Když totiž například Angolmois nevyložíme jako nedokonalý anagram slova Mongolois (Mongolové), ale jako francouzské město Angoulême. Z jeho blízkosti pochází vůdčí francouzská

osobnost Francois Mitterrand, který se narodil v Charente. Verš v tomto výkladu připouští

domněnku, že jakmile z nebe sestoupí král děsu (možná raketový útok), oslaví Francois Mitterrand politický návrat a přechodně se opět ujme moci. Mars by pak mohl znamenat odkaz na válku vůbec, nebo na existenci nějakého francouzského vůdce, jehož horoskop je pod silným vlivem Marsu a jehož

vláda bude přerušena přechodným obdobím, kdy bude u moci prezident Mitterrand nebo jiný

francouzský politik ze stejného kraje.

V Siécles I, verš 16 Nostradamus sahá opět na astrologické symboly, aby tak udal datum nadcházející války:

Kosa spjatá s rybníkem ve Střelci

Při nejvyšším ascendentu, Mor, hladomor,
smrt vojenskou rukou,

Století, se blíží ke své obnově.

V této astrologické souvislosti znamená kosa planetu Saturn zatímco "spjatá s rybníkem" odkaz na některé znamení vody nebo na planetu. Jeden vykladač interpretuje "rybník" jako Vodnáře a pasáž

přepisuje jako: "Když Saturn a Vodnář stojí v konjunkci se Střelcem." Není ale možné, aby dvě

znamení zvěrokruhu stála v konjunkci. Správně by tedy muselo být, že dvě planety stojí v konjunkci, a nikoli že planeta (Saturn) je ve vztahu ke znamení zvěrokruhu (Vodnář). Zřejmě "rybník" znamená

Měsíc v konjunkci se Saturnem ve Střelci. Ze čtvrtého verše lze soudit, že k událostem dojde na konci století. Naposledy byl Saturn ve Střelci v roce 1988. Od té doby až do konce století se Saturn, který

putuje velmi pomalu, pohybuje jen kolem Ryb, Skopce a Býka. Proto můžeme vyvodit závěr, že epidemie, hladomor a smrt se nerozšíří v prvních letech 21. století, ale patrně o něco později. Siécles II, 46 nám poskytuje další pohledy na blížící se třetí světovou válku:

Po velké bídě lidstva

přijde ještě větší,

Až se velký cyklus staletí obnoví,

Bude pršet krev, mléko, hlad, válka a nemoce,

Na nebi se objeví oheň

a potáhne za sebou ohon jisker.

A znovu je časový rámeček naznačen odkazem: "Až se velký cyklus staletí obnoví". Na rozdíl od II, 41, v němž je řeč o velké hvězdě, která

se buď vaří, nebo hoří, v tomto verši jde o "oheň, který za sebou potáhne ohon jisker". To by mohl být odkaz na velkou kometu. Protože Halleyova kometa kolem nás letěla v roce 1986, aniž jsme ji dost zřetelně viděli a aniž vyvolala astrologický neklid, je

"oheň" pravděpodobně nečekaným meteorologickým fenoménem, snad znamená dopad nějakého meteoru na Zemi. Ať už přesný okamžik nastane kdykoli, výraz "až se velký cyklus staletí obnoví" nepochybně ukazuje na přelom tisíciletí. Válka s sebou přinese proudy krve, mléko, hladomor a nemoce. Slovo "mléko" do této souvislosti nepatří, proto by snad bylo lepší slovo "laict" z francouzského originálu přeložit jako "laicité", počátky sekularizace nebo protináboženských citů. Na přílet komety Nostradamus znovu upozorňuje v Siécles II, 62:

Mabus brzy zemře a nastane

strašlivé hynutí lidí a zvířat:

Náhle přijde pomsta, sto rukou, žízeň a hlad,
až kolem poletí kometa.

Klíč pro časové určení spočívá v totožnosti Mabuse - možná je to někdo, kdo ještě veřejně

nevystoupil. Protože se výslovně poukazuje, že budou umírat i zvířata, bude strašlivé ničení

pravděpodobně znamenat jadernou zbraň, která zabíjí bez rozdílu. Erika Cheetlamová se domnívá, že zmínka o stu rukou se vztahuje na mnoho uprchlických táborů, které rychle vyrostou všude na světě

tam, kde budou zuřit války a hladomor. Přelet komety by ale mohl být spíš interpretován jako vize rakety než skutečné přírodní

komety. Další verš, který se konkrétně vztahuje na 20. století, je Siécles 1, 63:

Morová epidemie skončila, svět se zmenšil,

Na dlouhý čas budou země žít v klidu.

Lidé budou pokojně cestovat /po/ zemi a vodě i nebi:

Pak znovu propuknou války.

"Svět se zmenšuje", to je věta typická pro 20. století. Skoro bychom se mohli domnívat, že Nostradamus zaslechl útržky rozhovoru z 20. století. Poslední řádka nám říká, že po období míru znovu vypuknou války. Věta by se mohla vztahovat na světové války, které už byly nebo může být odkazem na třetí světovou válku, jež nastane po 50 poměrně poklidných letech. Přičteme-li 50 let ke konci druhé světové války, dostaneme se k roku 1995.

CELOSVĚTOVÉ SUCHO A HLAD

K nejjednoznačnějším čtyřverším patří I, 17. Píše se v něm, že po 40 let nebude vidět Iris. Iris znamená řecky "duha" a verš nepochybně praví, že po 40 let nebude pršet a nastanou extrémní

sucha. V následujícím verši se říká, že Iris se po 40 let bude objevovat každý den. Z toho lze usuzovat na tak vydatný déšť, který přivodí potopu světa a záplavy, ale slunce se přitom prosadí natolik, že se objeví duha. Na potvrzení takového výkladu čtyřverší pokračuje:

Suchá země vyschne ještě víc,

a až se objeví, nastanou velké záplavy.

V Bibli se sice píše o potopě, která trvala 40 dní a 40 nocí, ale svět ještě nikdy nezažil ani potopu, ani období sucha v takovém rozsahu.

Verš se tedy musí vztahovat na budoucnost. Rostoucí obavy v souvislosti se "skleníkovým efektem" a s ním spojenými změnami klimatu na celém světě včetně

postupování pouští a polopouštních oblastí v některých částech Afriky, které dřív byly úrodné, by mohly znamenat první krok ke splnění proroctví. Když se pokusíme vyjít za zcela a zjevný význam verše, pak je pro nás jediným záchytným bodem "Iris", v řecké mytologii dcera Elektry a sestra Harpyjí. V Homérově Iliadě je zmíněna jako poselkyně boží, proto sucho a záplavy musí být pokládány za vážné čarování bohů před ekologickou katastrofou. Iris je navíc manželkou Zefýra, suchého západního větru způsobujícího sucha. Na druhé straně ale drží v ruce džbán na vodu jako symbol deště.

Sucho znamená zároveň hladomor a ve III, 42 hovoří Nostradamus o hladomoru v Toscii, tj. Toskáně v Itálii:

Dítě se narodí se dvěma zuby v krku,

a v Toskáně budou padat kameny jako déšť.

O několik let později nebude ani pšenice, ani ječmen,

aby uspokojily ty, které hlad oslabí.

Odkaz na osobu, jež se narodí se dvěma zuby v krku, se znovu objevuje ve čtyřverší II, 7, rovněž v souvislosti s hladomorem.

Mezi mnoha lidmi, kteří budou posláni na ostrov,

bude muž narozený se dvěma zuby v krku.

Zemřou hlady, až osekají stromy.

"Posílat lidi na ostrov" byla v Francii běžná praxe v zacházení se zločinci. Jako trestanecké kolonie přicházely v úvahu Dábelské

ostrovy a Francouzská Guayana. Klíčem k oběma veršům je abnormální

dítě narozené se dvěma zuby v krku. Nejjasnější odkaz na velký hladomor najdeme ve čtyřverší I, 67. Signálem budou nejprve místní hladomory, které se rozšíří po celém světě, možná jako reakce na skleníkový efekt a stálé změny klimatických podmínek. Hladomory v Africe jsou jen první předzvěstí

mnohem rozsáhlejšího světového hladomoru, jehož přesný termín je udán v Siécles IV, 67: V roce, kdy Saturn a Mars budou stejně ohniví,

bude vzduch velmi suchý /od/ dlouhé cesty.

Kvůli skrytému ohni shoří v žáru velká plocha.

Málo deště, horký vítr, války a přepadávání.

Příští termín, kdy budou Saturn a Mars stát ve stejném ohnivém znamení, totiž ve Skopci, bude období od 8. dubna do 2. května 1996 a od 5. března do 13. dubna 1998. Velký hladomor, který

Nostradamus předpověděl pro toto století, zřejmě začne v některém z uvedených klíčových dat. Obě

planety stojí v ohnivém znamení ještě od 10. září do 30. října 1996 a pak od 29. září do 9. listopadu 1997. V tomto období nastanou pravděpodobně v Africe zvláště nepříznivé klimatické podmínky, neboť Nostradamus konstatuje, že sucha dosáhnou vrcholu, až budou tyto dvě "neblahé planety", jak se oběma říká, stát blízko sebe. Zvláštní odkaz v Siécles V, 90 ukazuje na hladomor v Řecku a je důkazem, že hlad nebude omezen jen na Afriku:

V Kykladách, v Perinthu a Larísse,

Ve Spartě a na celém Peloponésu:

velké hladovění, epidemie po falešném prachu.

Potrvá devět měsíců na celém poloostrově.

"Falešný prach" by mohl být buď sprej použitý v zemědělství, radioaktivní spad, nebo možná

oblak chemických zplodin táhnoucích se k jihu po svržení bomby na území na Balkáně.

NOSTRADAMUS

A ŘEKA ČASU

PŘEKVAPIVÁ PŘESNOST MNOHA
NOSTRADAMOVÝCH SPLNĚNÝCH
PROROCTVÍ, DEJME TOMU

TĚCH, KDE UDÁVAL PŘESNÁ DATA PRO
URČITÉ UDÁLOSTI, UKAZUJE JEHO
CHYBY, NAPŘÍKLAD

PROROCKÉ PŘEHMATY VE SVĚTLE,
KTERÉ JEŠTĚ VÍCE MATE. JE MOŽNÉ
UVÉST JE NĚJAK V SOULAD ?

Nostradamus věštcem od přírody to znamená člověkem s vrozenou schopností vidět budoucí

události? Používal jiných metod než astrologie, aby svému věšteckému umění napomohl? Jestli ano, jak tyto metody vypadaly? Týkaly se rituální magie nebo jiných technik patřících k "zakázanému vědění"? A snad nejdůležitější otázka ze všech: jestliže Nostradamus opravdu předpovídal události, k nimž mělo dojít až dlouho po jeho smrti, znamená to, že myšlenka svobodné vůle je iluzorní, že my všichni jsme v určitém smyslu roboty, biologickými stroji, které žijí předurčeným způsobem?

Podnikneme pokus najít na tyto otázky odpovědi. V této souvislosti musí čtenář uvážit, co slovo

"čas" vůbec znamená, neboť některé teorie týkající se proroctví vůbec i proroctví Nostradamových předpokládají, že vnímá pojem "čas" úplně jinak, než jsme zvyklí. Pro nás je "čas" něco jako velká řeka tekoucí od pramene k ústí. "Velký třesk" , nebo božský

akt stvoření je považován za počátek toku času, zánik univerza, nebo Poslední soud za ústí, za konec. Náš život je obrazně řečeno krátká cesta podél této řeky a směřuje vždycky po proudu "ted" je místo, na kterém jsme dosáhli cíle své cesty

"minulost" znamená pohyb proti proudu a "budoucnost" po proudu. Samozřejmě existuje ještě mnoho dalších hypotéz o pravé povaze času. Jedna, kterou akceptují

mnozí fyzikové jako platnou, nevidí čas jako řeku, nýbrž jako obrovský strom nad povrchem Země, jehož částí je i "náš čas", který zahrnuje celé univerzum hmoty a energie, jak je známe, a přece není

ničím víc než haluzí na jedné z větví stromu. V následující kapitole budeme tuto i jiné myšlenky vztahující se k Nostradamovým veršům sledovat.

DROGY, KOUZLA A VĚŠTEC

Ti, kteří Nostradama označili za největšího astrologa všech dob, se hluboce mýlí. Jejich tvrzení

vychází z chybného předpokladu, že všechny přesné předpovědi zapsané v Siécles a dalších dílech věstec odvodil ze svých pozorování stále se měnících postavení Slunce, Měsíce a planet a z jejich vzájemných vztahů s ohledem na znamení zvěrokruhu. Jistě používal astrologii jako prostředku ke zkratkovitému vyjádření dat, nikoli však přímo k vyvozování předpovědí. Nostradamus se ve svých proroctvích v žádném případě nemohl opírat jen o astrologii. To je dnes nezvratně jisté, a sice na základě jednoduchého faktu, na který v 19. století poukázal Nostradamův vykladač Charles Ward, že totiž věstec "zmiňuje narození osob, jež přišly na svět až po jeho smrti... a v těchto případech mu nemohla přísně postupující

astrologie nijak pomoci, protože propočít zrození

předpokládá proces rození". Jinými slovy řečeno: i když byl Nostradamus nepochybně také astrolog vždyť konec konců sestavil celou řadu kalendářových ročenek a i když alespoň některé z jeho úspěšných předpovědí jsou zčásti vybudovány na astro logickém základě, musel přece jen být nadaným věštcem. Dokonce se předpokládalo, že užíval psychedelické drogy, aby se uvedl do tranzu, v němž mohl volněji rozvinout své věštecké schopnosti. Nejspornějším bodem při hodnocení

Nostradamových jasnovideckých schopností však je, zda je doplňoval metodami používanými při kouzelnických rituálech, rituálním jasnoviectví a jiných tajných a zakázaných uměních. Někteří lidé, kteří věnovali léta intenzivního zkoumání životu a dílu věštce ze Salonu, rozhodně

popírají, že by se Nostradamus oddával nějakému kouzelnickému rituálu, případně dokonce pohanskému. Především jsou to autoři, kteří sympatizují s ultramontánským katolicismem, který se od roku 1870 šířil společně s francouzským royalismem. Ale vedle nich jsou tu už dlouho jiní, kteří

považují za možné, že Nostradamus byl kouzelník, tedy muž jako například spisovatel Eliphas Levi (1810-1875), kterého jeho duševní akrobacie dovedla do stavu, kdy uvedl v určitý soulad loyaltitu k církvi a skutečnost, že používal některé metody z tajných starých učení. Je pravděpodobné, že už za věstcova života byli lidé, kteří chovali takové podezření, neboli v jedné pasáži úvodu k Siécles se zdá, jako by věstec chtěl vyvrátit podezření, že se zabývá zlými okultními uměními. Na tomto místě varuje svého syna před nebezpečím "pohrdáníhodného čarování" a proklamuje, že sám zničil tištěné nebo rukopisné statě o rituální magii a tedy i

alchymii. Příští stránky však přinesou důkazy, které dovolují předpokládat, že Nostradamus své proklínání

"pohrdáníhodného čarování" nemyslel zrovna příliš vážně. BRANCHOS A JEHO RITUÁLY

Existuje ne jeden důkaz o tom, že mnohá neobvyklá, okultní čtyřverší v Siécles obsahují

zašifrované prvky starých, tajných a zakázaných jasnovideckých metod, které Nostradamus užíval, aby mohl nahlížet do vzdálené budoucnosti. Nejsrozumitelnější a charakteristické jsou vždy první dva verše čtyřverší 1 a 2 v Siécles I. V nich Nostradamus popsal jazykem, srozumitelným každému, kdo se trochu zabýval pozdně klasickou mystikou, jak pracoval s prvky bílé magie. Promyšleně skrýval své

popisy za pojmy, které běžnému čtenáři nic neobvyklého neříkali:

Člověk sedí v noci sám

na mosazné třínožce, oddává se tajným učením,

Malý plamének šlehá z osamělosti, přináší víře novou naději.

S kouzelnou hůlkou v ruce uprostřed VĚTVÍ,

Svlažuje vodou nohu a lem šatů,

Strach a jeden hlas ho rozechvívají,

Až, božský lesk, božství je nablízku.

V obou těchto čtyřverších Nostradamus popsal prastarý kouzelnický rituál, který sloužil k předjímání budoucnosti, ale třetí verš každého čtyřverší skrývá v sobě ještě další význam. Za prvé

naznačuje všem, kdo se zabývají okultní filozofií že mu bylo důvěrně známé chaldejské orákulum, sbírka starých alchymistických vědomostí, neboť cituje delší úryvek, v němž se píše o "beztvarém ohni" z něhož zaznívá "božský ohnivý hlas", který musí slyšet každý, kdo se zdržuje u bohů. Za druhé

narážel na to, že "malý plamen" je božského původu, zrozený z osamělosti, což by v této souvislosti mohlo znamenat i jednotu. Obě čtyřverší obsahují i některé odkazy na typ věšteckých rituálů, které

Nostradamus užíval. Jedním z nich je použití slova "větvě". V prvním vydání Siécles bylo slovo vytištěno velkými písmeny. Tento způsob záznamu Nostradamus volil, kdykoli si přál aby čtenář

pochopil, že slovo má víc než jeden význam, nebo že se za ním skrývá symbol či slovní hříčka. Ve zkoumaném případě

Nostradamus slovo zcela jistě užil v trojím významu a všechny se vztahují

na prorocké vnuknutí. Nejdůležitější bylo jméno řeckého poloboha Brancha, Apollónova syna. Podle řecké báje byl Branchovi v jinošském věku propůjčen talent jasnovidnosti a schopnost předat jej dál. Následkem toho se stal symbolem kultu, který vzkvétal do doby, než se rozšířilo křesťanství. Podstatou kultu bylo zjevování budoucnosti, které zprostředkovávaly kněžky fungující jako média. Metody, kterých se používalo k vyvolání tohoto jevu, popsal Iamblichos z Chalkisu, který zemřel kolem roku 330 po Kristu: "Branchova věstkyně sedí buď na sloupu, nebo drží v ruce vrbový proutek, který dostala od božstva, nebo svlažuje nohy nebo lem šatů vodou... a těmito prostředky... věští. Takovým postupem se přizpůsobila božstvu, jež ji přijímá z ničeho." Na tuto pasáž, ve které je popsán věštecký rituál, při němž se namáčí buď

noha, nebo lem šatů, Nostradamus zcela jasně odkazoval ve druhém verši druhého čtyřverší. V jiném úryvku stejného starého textu je zmínka o bronzové

trojnožce používané při věšteckém rituálu.

Dílo, z něhož jsou vzaty výše uvedené úryvky, je v originále psáno řecky. V 15. století bylo přeloženo do latiny pod názvem *De Mysteriis Aegyptorum* (o mystériích Egypta). Nostradamus pravděpodobně poznal dílo již v mladých letech, neboť máme důvody se domnívat, že kopie italských vydání tohoto překladu kolovala mezi francouzskými studenty už kolem roku 1500. V každém případě

však byl spis *De Mysteriis Aegyptorum* ve Francii uveřejněn v letech 1540 až 1550 a možná je důležité, že Nostradamus začal s vydáváním svých kalendářů nedlouho poté. Z uvedených čtyřverší

lze jednoznačně vyvodit, že proto, aby dospěl ke znalostem o budoucnosti, používal metody podobné

těm, které jsou popsány v Iamblichově textu.

MAGIE A RITUÁLNÍ VĚŠTĚNÍ

V pozoruhodném 42. čtyřverší Siécles I je odkaz, podle něhož lze s jistotou předpokládat, že Nostradamus se dobře orientoval v těch oblastech okultních umění, v nichž sehrává důležitou roli voda.

Desátý den božských kalend dubna

znovu ožije působením zlé rasy,

Oheň je uhašen a ďáblovo shromáždění

Hledá kostru démona z /a/ Pselluse.

Dáme-li si tento text do myšlenkové souvislosti s Nostradamovým poukazem na

věštecký rituál, při němž se používá voda, pak verš upozorňuje na metody magie, které věstec ze Salonu používal, aby své věštecké schopnosti a astrologické znalosti rozšířil. Tuto metodu popsal novoplatónský

Psellus následujícími slovy: "V použití vodní nádržky tkví věštecká síla, kterou znali a využívali už

Asyřané... Ti, kdo chtějí věštit, vezmou nádržku s vodou, která přitahuje duchy hlubin. Zdá se, že nádržka hlasitě vzdychá... Voda v nádržce... získá sílu díky kouzelným zaříkadlům... a ta ji prosytí

duchovními energiemi věštění... slabý hlas začne věštit. Takový duch putuje, kam ho jeho vůle žene, a vždycky hovoří tiše". Podle mého názoru je naprosto jasné, že se Nostradamus narážkou na věštecký

rituál, při němž se užívá vody, odvolává právě na tuto pasáž Psellova textu. Domnívám se, že jsme teď nyní schopni porozumět čtyřverší 42 ze Siécles I, které, dáme-li je do souvislosti se čtyřveršími 1 a 2 ze Siécles , patří k Nostradamovým nejvýznamějším veršům vypovídajícím o jeho životě i o jeho zájmu o rituální věštění a jiné formy bílé magie. Na velký pátek, Psellovými slovy řečeno: "v době, kdy si uvědomujeme utrpení našeho Pána a Vykupitele", a podle Psella v náboženský svátek, kdy kouzelníci mesaliánů obvykle slaví incesní orgie jako předehtu k vraždě a kanibalismu, začal Nostradamus opravdu používat metodu rituálního věštění využívající

vodu. Tato metoda se, jak se zdá, podobá metodě, kterou, byť velmi zmateně, popsal Psellus, i když

není nutné věřit, že k němu voda skutečně "tichým hlasem" promlouvala. Ačkoliv podle slov už

zemřelého Jamese Lavera, který v roce 1942 psal o Psellovi: "...v představě nádržky s vodou, která

smolí verše, je určitá komičnost, přece jen jsme zřejmě na stopě věštecké metodě, která se podobá

Nostradamově metodě (předpovídání budoucnosti) a byla velmi dobře známá v antice... a dodnes ji praktikují některé primitivní národy. Indičtí fakíři tvrdí, že jsou schopni svým pohledem uvést vodu do varu. Je to všechno více než pouze metoda, jak se uvést do tranzu?" Zdá se, že Nostradamus používal misku s vodou jako ohnisko, když chtěl dospět ke stavu rozdvojení vědomí, který je důležitým předpokladem pro správné věštění z křišťálové koule. Jinými

slovy řečeno hledal Nostradamus prorockého "Psellova démona". Mezi prvními událostmi, jež se mu v onen Velký pátek zjevily, byla ďábelská mše s rituály černé magie, která se někde a někdy měla konat. Tato neznabožská ceremonie se Nostradamovi jevila jako opakování té, kterou pořádala ona

"zlá rasa", pravděpodobně mesaliáni.

HRANICE SCIENCE FICTION

Jiné vysvětlení Nostradamova talentu nahlížet do budoucnosti souvisí s existencí jiných skutečností. Myšlenku, že jsme si vědomi pouze této jedné skutečnosti, vyjádřili nejprve snadno pochopitelnou formou autoři románů o budoucnosti. A je opravdu důležité připomenout si, že v románech science fiction se psalo o využívání atomové energie už v době, kdy byli téměř všichni fyzikové přesvědčeni o nemožnosti něčeho podobného. Představa, že existují jiné skutečnosti, z nichž

každá ze zdánlivě bezvýznamného důvodu sleduje jinou časovou linii a mnohdy tak zníčí skutečnost původní, je od třicátých let oblíbeným tématem autorů literatury science

fiction. Příklad takového zničení nám popisuje román *Bring tice Jubilee* z roku 1976. Spisovatel Ward Moore v něm píše o historikovi, který z budoucího světa, v němž kdysi v americké občanské válce vyhrály jižní státy, podniká cestu do minulosti, aby se zúčastnil jedné z nejvýznamnějších bitev, ve které zvítězily jižanské jednotky. Jeho činnost na bojišti považuje průzkumnická jednotka jižanů za známku přítomnosti severských oddílů. Bojové síly konfederace v panice ustoupí. Výsledkem je, že z triumfu jižních států, který chtěl cestující v čase prožít, se stává porážka. Jižní státy válku prohrávají a budoucnost, ze které se historik vrátil, okamžitě mizí! Muž je zajat v jiném, jemu úplně cizím světě

našem světě, kde občanskou válku vyhrál Sever.

Podobné myšlenky ztvárnil i dnes už zemřelý autor Philip K. Dick v knize *The Mann in the*

High Castle (Muž ve vysokém hradu), jejíž děj se odehrává v jiné skutečnosti. Rozhodnutí vydat se po jiné

časové linii je tady založeno nikoli na jednotlivci, nýbrž na mase, totiž na mase voličů, kteří při volbách v USA v listopadu 1931 považovali za lepší zvolit za prezidenta někoho jiného než Franklina Delano Roosevelta. Výsledkem je časová linie, na níž druhou světovou válku vyhraje Německo a Japonsko a Severní Amerika je v šedesátých letech politicky rozdělena na tři části: východní státy Unie pod brutální nacistickou vládou, západní oblast, prakticky japonská kolonie, v níž se s americkými poddanými zachází podstatně mírněji než na nacistickém území, a nakonec na zbytek kdysi tak velkých Spojených států, na ekonomicky zaostalé země v hornaté části uprostřed kontinentu.

Děj románu je velmi složitý. Například hlavní postava, muž v "High Castle", v

útočišti, kam se stáhl před vraždícími bandami nacistů, je nějakým způsobem nevědomky v kontaktu s jinou skutečností

nebo časovou linií, v níž japonsko a Německo válku prohrály. Ale nevnímá náš svět jiná skutečnost, jejíž existenci cítí, je další časová linie, v níž při japonském útoku na Pearl Harbour není poškozena ani jediná loď americké námořní flotily, protože moudrý a bdělý prezident flotile včas přikázal vyrazit na širé moře.

Další pozoruhodné romány o jiných skutečnostech jsou Pavane od Keitha Robertse (1968) a The Alteration od Kingsleye Amise (1976). V obou jde o svět, ve kterém se reformace v 16. století

nezdařila a vítězná katolická církev ovládá všechny oblasti života a kultury v Evropě. Amisova kniha, v níž dva velmi nepříjemní pánové, Foot a Redgrave, podnikají hon na

kacíře, je zábavná, zatímco Pavane, jejíž děj se odehrává v jiném Dorsetu v Anglii, v němž byla roku 1588 zavražděna královna Alžběta L, je pojata originálnějším způsobem.

STARÉ A MODERNÍ VĚDĚNÍ

Kouzelník byl vždy s to nahlédnout do oblastí za tělesnou skutečností. Díky průniku do jiných světů, rovin nebo skutečností je schopen na úrovni tělesna vyvolat překvapivé změny. "Překvapivé" proto, že bez znalosti složitých a spletitých souvislostí mezi různými skutečnostmi se věci, které

kouzelník dokáže, musí člověku jevit tak překvapivé jako princip fungování rozhlasu lovci z doby kamenné. Dnes každý ví, jak rádio funguje, ale nikdo nemůže ukázat na rozhlasové vlny, které tón skutečně přenášejí. A tak je to i s kouzelnictvím. Nepochopíme-li teorii existence jiných

skutečností, například astrální roviny nepochopíme ani kouzelné působení.

Kouzelníci vždycky předkládali komplexní vysvětlení našeho univerza a často přitom používali metafory stromu. Tradičním příkladem je více než tisíc let starý názorný příklad stromu života jako metafory v židovské kabale a později i v projevech generací evropských kouzelníků. Obraz stromu života odpovídá představě o čase jako o nekonečně košatějícím stromě. Každá ratolest, každá větev obsahuje skutečnost jinou, třeba jen o drobný detail, než je skutečnost sousední. Představa jiných skutečností by mohla vysvětlit, proč se nesplnila Cheirova předpověď války v Palestině, na které se budou přímo podílet ruské jednotky. Možná že tomu tak bylo v jiné skutečnosti, ale ne v naší. Absurdnost? Snad, ale hypotéza o existenci jiných skutečností by vysvětlila i celou řadu psychických fenoménů, nad nimiž si vědci už déle než sto let lámou hlavy.

Patří k nim i fenomény související se skoro, i když ne úplně pravdivými předtuchami, vyplněnými sny, a dokonce skutečnými vizemi budoucnosti, které, jak známo, měli úplně obyčejní lidé, muži a ženy, neosobující si právo na věštecké nebo jiné nadpřirozené schopnosti. Ve srovnání s tím je nutno podotknout, že moderní přírodní vědy se odklánějí od představy pevných stavebních kamenů hmoty, prvků, a kloní se k představě univerza, v němž splývají a do sebe přecházejí síla (energie) a forma (hmota). Stephen Hawking provádí ve své dnes už klasické knize *A Brief History of Time* (Krátké dějiny času) současného čtenáře různými stupni moderního přírodovědného myšlení od Aristotela přes Newtona a Einsteina po nejnovější teorie o prostoru a čase. V každém bodě evoluce vědeckého myšlení se zřejmě odhazuje "jistota". Například Ptolemaios si byl jist, že Země je středem vesmíru a kolem ní krouží Slunce a planety. V roce 1514

Mikuláš Koperník pozoroval fáze Měsíce a vyslovil teorii, že planety krouží kolem Slunce, přestože to dokázal až téměř o století později, roku 1609, Galileo Galilei s pomocí dalekohledu. Země už nebyla středem vesmíru. Roku 1687 uveřejnil Newton své poznatky o přitažlivosti. Význam člověka se zmenšil a dokonce Země byla závislá na každém jiném tělese tohoto světa. Trvalo 130 let, než se někdo začal zajímat o vztah mezi přitažlivostí a světlem. Dokonce i světlo, tento "jistý" prvek, byl, zdálo se, "podřízen" přitažlivosti. V našem století rozšířil Einstein přírodovědecký obraz světa až ke stadiu, kde se hmota a energie stávají zaměnitelnými veličinami, a nakonec dospěl k perspektivě kouzelníka, pro něhož je univerzum vytvořeno z harmonie energie a hmoty. Stále ještě se zdálo, že čas je něčím "věčným", ale pak promluvil Hawking a ukázal nám, že "teorie relativity skoncovala s naší představou, že čas je něco absolutního!... Každý

pozorovatel musí mít vlastní časové měřítko, které mu sdělí jeho vnitřní hodiny, a identické hodiny, které v sobě mají různí pozorovatelé, se nutně nemusí shodovat". Pak by skutečně jiná perspektiva mohla člověku ukázat čas, který se od našeho odchyľuje o desetiletí nebo staletí. Nostradamus tajemství této jiné perspektivy pozorování objevil. Hawking postupně zavrhuje všechny vědecké teorie, až vědecké vysvětlení univerza působí

daleko mystičtěji než nejsložitější kouzelnický výklad světa a už nic na této Zemi není tak proměnlivé

a nastavitelné jako čas. Zcela jistě neplujeme v jednoduchém proudu času, nacházíme se v něčem, co je nekonečně komplexnější.

ZÁVOJEM ČASU

Kdokoli chce získat odpovědi na specifické otázky může si posloužit technikou popsanou

v předchozích kapitolách. Co ale udělat, chcete-li budoucnost nebo minulost vidět, cítit a dojmy přímo zaznamenávat, jak to činil Nostradamus? Existuje jedna cesta, jak proniknout závojem času. Představa, že každá lidská bytost má "astrální tělo", které se může odpoutat od fyzického těla a vypravit se na astrální cesty je velmi stará. Novoplatónští filozofové raných křesťanských dob se odvolávali na Platónovo učení a pojmenovali toto snové tělo podle latinského slova pro hvězdu

"astrum". O staletí později potvrdil Cornelius Agrippa možnost ve snu vědomě opustit tělo, "vzdát se těla, je-li duch schopen překročit své hranice". Kreativní snění nebo astrální projekce je pravděpodobně nejpřímější formou vnímání jiných míst a časů, ale aby k tomu člověk dospěl, je zapotřebí značné vytrvalosti. Cílem techniky astrální projekce je dělat s vědomím totéž, co se děje s podvědomím, jakmile usnete. Není na tom nic

nepřirozeného, snad jen okolnost, že jste si svého

"snu" plně vědomi a jste schopni ho řídit tak, jak to uměl Nostradamus. Tělo má mnoho podvědomých funkcí, například dýchání. Většinu času plní tyto úkoly, aniž ho přitom vědomí ruší, ale vědomí může tyto funkce, například dýchání, převzít. Snění je další takovou funkcí. Existuje několik dobře známých pozitivních účinků pravidelného řízení a prohlubování dýchací

činnosti. Stejně tak vyplývají přednosti z vědomého řízení "snů". Existuje řada technik usilujících o projekci astrálního těla. Pro všechny platí některé základní předpoklady. Prvním je důvěra v to, co činíte, a nebojácnost. Kdyby se vám na okamžik podařila projekce, sebemenší náznak strachu ji okamžitě a neodvolatelně ve vašem těle potlačí. Strach je přirozená reakce na nové vjemy, kterou je nutno překonat, tak jako

musíme zastavit dýchání, když se potápíme. Druhým předpokladem je koncentrace. Jestliže vaše vůle nebo představivost ochabne, vaše myšlenky buď začnou putovat, nebo usnete, což samo o sobě není nic špatného, ale zmaří to úspěch vašeho snažení. Pro projektování astrálního těla jsou nutné následující kroky: 1. Dbejte na to, aby vás nevyrušil telefon nebo nečekaný návštěvník. Odstraňte všechny kovové

věci, které se dotýkají vaší pokožky. Sedněte si do pohodlného křesla nebo si lehněte na postel ve směru sever-jih, hlavou k severu. (Předcházející krok není vždy žádoucí, neboť podporuje spánek.) Postupně se soustřeďte na každou část těla počínaje chodidly. Napínejte svaly a opět je uvolňujte a tak se propracujte až na povrch hlavy. Projděte pak v duchu každou částí těla a dbejte na to, abyste dosáhli maximálního uvolnění. Zavřete oči a pokuste se několik minut

setrvat v příjemném pocitu na přechodu ke spánku, přitom však zůstaňte bdělí.

2. Několikrát se zhluboka nadechněte. Představte si, že sedíte 15 cm vpravo od místa, na kterém skutečně jste, ať už ležíte nebo sedíte. Jestliže se vám podaří o tom sama sebe přesvědčit, zkuste si představit, že jste ještě o 15 cm dál. Jestliže se vám podaří provést tuto poněkud obtížnou změnu pozice, pokuste se matrací na posteli klesnout h1ouběji o 15 cm níž a dospět do klidového stavu. Na tomto místě je třeba bojovat proti pokušení usnout. Opakujte tento cvik každou noc celý týden. 3. Až se vám podaří vizualizace, ale nikoli dřív, představte si sama sebe ve výchozí pozici, pomalu si však přitom sedejte. Pak se pokuste, aniž otevřete oči, vidět, co je před vámi. Tento cvik opět opakujte každou noc celý týden.

4. V následujících týdnech opakujte každou noc výše uvedené cviky, ale přidejte ještě

jeden. Pokuste se představit si, že se pomalu jako kyvadlo houkáte ze strany na stranu. Vyčkejte, až se v tomto stavu budete cítit zcela spokojeni, a potom se pokuste pohybovat se dozadu, jako by vás někdo vytahoval hlavou a rameny. Posunujte tuto novou vizualizovanou pozici při každém dalším pokusu stále dál za své tělo. S trochou štěstí nadejde okamžik, kdy budete náhle schopni vstát a vzdálit se od svého těla.

5. Jestliže se to nepodaří, zkuste dodatečný cvik. Sedněte si před zrcadlo, zavřete oči a pokuste se situaci obrátit tak, že se vy nedíváte na obraz v zrcadle, ale několik okamžiků máte pocit, že se díváte ze zrcadla na sebe. Dělejte tento cvik spolu s předchozími další týden. Při patřičném cvičení nastane okamžik, kdy pocítíte zpětné trhnutí, jako kdyby do vás právě

někdo strčil. Pokuste se vnímat je silněji, ale zůstaňte uvolnění. Pokračujte tak dál, až

budete náhle mít pocit, že stojíte ve svém pokoji lehce dezorientovaní a že se vám zjevně podařilo oddělit své

vědomí od těla. A teď začněte se zajímavými experimenty, jejichž popis by však překročil rámeček této knihy. Spokojme se s poznatkem, že je třeba mnohé prozkoumat, než můžete nahlédnout do jiných časů.

NOSTRADAMUS V 90. LETECH

Jak je to s Nostradamovými proroctvími na 90. léta? V Siécles VI, čtyřverší 21 předpověděl na rok 1990 spojenectví mezi Spojenými státy a SSSR. Sbližování mezi Reaganem a Gorbačovem na konci osmdesátých let dosáhlo nyní (před deseti lety ještě nepředstavitelného) bodu, kdy americký

prezident Bill Clinton nabízí Rusku pomoc. V Siécles II, verš 89 je stejné proroctví formulováno ještě

jednou:

Jednoho dne budou oba velcí vůdcové přáteli,

všichni uvidí jak jejich velká moc dále narůstá:

Nová země bude na vrcholu své moci,

Muži krve bude podána zpráva o počtu.

Muž s krvavým znamením (na hlavě) je zjevně Gorbačov, který podle proroctví moc ztratí. Už v době jeho přátelství s Reaganem začala jeho hvězda klesat. Nová země je Nový svět, to znamená

USA, než tam začala současná krize.

V Siécles VIII, verš 70 Nostradamus překvapivě přesně předpověděl válku na Blízkém východě: Vetře se, zlý, neradostný, odporný,

přinese s sebou tyranskou vládu nad Mezopotámií.

Všichni přátelé nakaženi nevěrnou ženou.

Země je na pohled strašlivá a černá.

Je nesporné, že Saddám Husajn vpadl do Kuvajtu opravdu zákeřně. A stále ještě uplatňuje tyranskou vládu nad Irákem, starou řeckou Mezopotámií. "Nevěrná žena" by mohla být Husajnova přítelkyně a spojenkyně z 20. století, ale pravděpodobně tady jde o odkaz na babylonskou děvku z Bible. Poslední verš je dokonalým popisem obrovských černých mraků visících na Kuvajtem poté, co Husajn zapálil ropné zdroje.

V Siécles V1, čtyřverší 59 hovoří Nostradamus o jiné tragédii, která v roce 1991 byla v tisku ohlašována palcovými titulky:

Žena řádící ve věrolomném vzteku,

bude konspirovat proti svému knížeti,

nebude s ním však mluvit.

Brzy ale bude znám viník.

Takže sedmnáct bude trpět.

Vévodkyně z Yorku byla pobouřena novinovými zprávami o své údajné nevěře s Texasanem Wyattem (viník, který byl brzy odhalen). Vydala se bez prince Andrewa na cestu do Indonésie, aniž se s ním o tom dohodla. Zůstává ještě otázkou, kdo je oněch sedmnáct, kteří budou trpět. Rovněž v roce 1991 ztratila svou moc Margret Thatcherová a později se princ Charles odvrátil od

princezny Diany. Je víc než pravděpodobné, že jedna z obou událostí se odráží v Siécles VI 74: Ta, která byla zapuzená, se

vrátí k moci.

Její nepřátelé se

sejdou mezi spiklenci.

Bude vládnout triumfálněji

než kdykoli dřív,

ve třiasedmdesáti je smrt velmi jistá.

V roce 1991 vypukla občanská válka v bývalé Jugoslávii a zuří tam dodnes. Nostradamus zřejmě v Siécles IV, čtyřverší 82, odkazuje na současné nepokoje v této oblasti a v Rumunsku: Mnoho /mužů/ ze Slavonie se přiblíží.

Ničitel zlikviduje staré město:

Zažije své Rumunsko téměř opuštěné,

Pak se nebude vědět, jak lze uhasit velký plamen.

Staré město Dubrovník bylo skutečně zpus-
tošeno a je velmi nejisté, zda Spojené národy
vědí, jak uhasit plameny náboženské a
občanské nenávisti. Rumunsko se mezitím za
dob posledního komunistického diktátora
stalo stínem sama sebe.

Rok 1994 označuje Nostradamus jako za-
čátek čtyřicetiletého sucha, po kterém budou
následovat stejně dlouho trvající záplavy.

Na rok 1995 je prorokovaná volba neo-
blíbeného papeže z řady francouzských a
španělských kandidátů - podle Malachiášova
proroctví to bude papež předposlední. Ve
stejném roce nastanou nepokoje v Albánii a
tato země možná zaútočí na Řecko.

Na rok 1996 jsou předpovězeny ekologické katastrofy jako vlny veder, horký vítr a dlouhotrvající

hladomory, které budou souviset se zničením ozónové vrstvy (Siécles IV, čtyřverší 67). Koncem století vypuknou podle Siécles VI, 80 dvě islámské expanzivní války, jednu rozpoutá

Alžírsko a druhou Irán. Bude v nich vypáleno město a mnozí lidé budou zahubeni mečem. Může to být svatá válka (džihád), v níž muslimské armády ze severní Afriky a Íránu potáhnou proti křesťanské

Evropě, jak tomu bylo při muslimské invazi ve Španělsku před 700 lety: Od Fezu se /islámské/

království bude rozprostírat po Evropě,

Město v plamenech a zuřivý meč:

Velký muž z Asie s velkým oddílem na zemi i na moři,

Takže modří, Peršané, kříž budou uštváni k smrti.

ZOUFALSTVÍ A ZPUSTOŠENÍ

Čtyřverší 72 v Siécles X, temně naznačuje, že z nebe sestoupí král děsu, a sice pět měsíců po začátku roku 2000. Bylo to různě interpretováno jako svržení obrovské atomové bomby nebo dokonce jako invaze mimozemšťanů v pravém slova smyslu. Ať to bude cokoli, nebude to příjemné. Jako potvrzení tohoto proroctví působí předpověď profesora Hidea Itakawi, japonského průkopníka raketové technologie, který nám předpovídá na srpen 3 999 konec světa. Dokládá, že se tak stane na základě velmi zvláštního astrologického, kříži podobného postavení planet v tomto měsíci. Kříž

vznikne opozicí Venuše (ve Štíru) k Saturnu a Jupiterovi (v Býku) a v pravém úhlu k tomu stojícímu Neptunu a Uranu (ve Vodnáři) v opozici ke Slunci, Měsíci a Merkurmu (ve Lvu). Čtyři znamení zvěřetníku Býk, Lev, Štír a Vodnář jsou znameními čtyř jezdců Apokalypsy, kteří se také objevují na poslední

tarotové kartě, světu.

Vědci vidí stále větší souvislost mezi objevujícími se slunečními skvrnami, zemětřeseními a sopečnou aktivitou na jedné straně a postavením planet, nikoli jen geologickými podmínkami, na straně druhé. Vzhledem k výše uvedenému postavení planet je možné, že v tuto dobu nastane podstatně víc přírodních katastrof, než by se normálně očekávalo. Dalším potvrzením řečeného je předpověď amerického jasnovidce Edgara Cayce, podle něhož změna polohy zemské osy způsobí

mnoho přírodních katastrof, zemětřesení a povodní, při kterých zahyne značný počet lidí. To je rovněž čas Armageddonu, "války vedené o velkém Božím dnu", kterou předpovídali bibličtí

prorokové. V ní se utkají mocnosti dobra a zla v posledním rozhodujícím boji. Jméno je nepochybně

odvozeno od slavného bojiště v nížině Esdraelon zmíněného v Knize Soudců, verš 19, kde Izraelité

bojovali své velké bitvy. Bohužel není lokalizace tak přesná jako Umístění těchto bitev. Další, kteří souhlasí s předpovědí, že konec světa nastane kolem roku 1999, jsou Svědkové

Jehovovi a Adventisté Sedmého dne. Mnoho lidí zřejmě bude posledních pět měsíců toho

roku žít ve strachu, a to stejně oprávněně jako mnozí v roce 1999.

V předmluvě určené synu Cézarovi Nostradamus jasně hovoří o událostech předcházejících poslední oheň: "...světový požár, který nám přivodí tolik katastrof a proměn, že sotva ještě bude existovat země, jež by nebyla po kryta vodou, a to zůstane tak dlouho, až všechno, s výjimkou dějin a geografie, zanikne." Než se to stane, Nostradamus nás ujišťuje, že "je tomu tak proto, že v mnoha zemích před a po těchto proměnách tak málo přšelo a z nebe spadlo tolik ohně a ohnivých střel, že nic neujde zničení...". Neboť předtím válka ukončí století a ve své závěrečné fázi ho bude držet ve svém zajetí."

Skutečně pochmurná vize, která by se za několik let mohla stát skutečností. V Siécles V, 25

Nostradamus předpovídá, že jakmile dospějeme k roku 2000, nová Arabská říše, složená

pravděpodobně z extremisticky orientovaných arabských zemí rozložených kolem Izraele, zaútočí na Írán (Persii), Egypt a Turecko (Byzanc). Podporu získá říše od neskrupulózních, zlovolných, protikřesťanských a protizápadně smýšlejících fanatiků v Alžírsku, Tunisku a možná "Velké Sýrii", k níž

bude patřit i část Libanonu:

Arabský kníže, s Marsem, Sluncem

a Venuší /ve/ Lvu,

Pluk církve se

potopí v mořských vlnách.

Poblíž Persie /stojí/ dobře milion /mužů/,

Pravý had obsadí

Egypt a Byzanci.

Přesná poloha souhvězdí, jak je zde popsána, nastane od 21. do 23. srpna 1998 a od 2. do 6. srpna 2000. Protože o církvi Nostradamus mluví jako o lodi, znamená její potopení v moři její konec, přinejmenším konec papežství. Vlajka útočníků ponese znamení hada nebo bude mít k hadovi nějaký

vztah.

Na červen 2002 předpovídá Siécles VT, 24 strašnou válku, po níž bude následovat pomazání a regentství nového krále. Nostradamus nepochybuje, že to "Zemi na dlouhý čas přinese mír". Pokud jde o přesné datování proroctví, jestliže všichni přežijeme tyto strašné události, Nostradamus jasně

prohlašuje, že bychom pak měli hledět vstříc tisíciletí, jež by bylo daleko pokojnější.
NADĚJE PRO LIDSTVO

V době po roce 1999 nás Nostradamus, jak se zdá, konfrontuje se dvěma možnými scénáři. Prvním, obsahujícím hrůzu a válku. Druhý, zlatá epocha, nás uvádí do třetího tisíciletí po Kristu. Je možné, že obě budoucnosti už existují na stromě času, a potom rozhodnou naše reakce na kritická

léta tohoto tisíciletí, do jakého z obou světů nebo do jaké skutečnosti vstoupíme. Židovští učenci vidí rok 2000 jako konec šemity a začátek období, v němž bude vládnout utopický

mír. Cyklická časová teorie šemity je založena na téměř univerzálním uctívání čísla sedm. Dáme-li si je do časové souvislosti, vidíme to na počtu dní v týdnu, na významu čísla 50 ($=7 \times 7 + 1$) pro tvůrce hebrejského kalendáře a na akademické a zemědělské

zvyklosti prohlásit každý sedmý rok za rok odpočinku. Jubilejní rok je vždycky padesátý po cyklu sedmi krát sedmi let a velký jubilejní cyklus zahrnuje 7 000 let. Poté co současné období šemita skončí v roce 2000 našeho letopočtu, nebudou v Tóře už žádné zákazy, zlu bude učiněna přítrž a ideální stát se stane skutečností. Na tento přechod k novému údobí šemity se připravuje návrat moderního judaismu do Izraele. Nostradamus byl zrozen do židovství a takové ideje ho zřejmě provázely celé mládí. Mnozí myslitelé a proroci zdůrazňují, že konec našeho tisíciletí je charakterizován koncem věku Ryb a začátkem věku Vodnáře. Autor těchto řádků se domnívá, že ukončením studené války a na celém světě stále rostoucím přáním chovat se k naší planetě Zemi ohleduplně, jsme už zvolili větev a v současné době jsme na cestě k druhé z obou naznačených skutečností, tedy k nové, civilizované epoše. Nebude to ale snadná cesta a konec konců

povede k poslednímu Nostradamovu roku, k roku 3797. Co bude dál, to nikdo neví.

KLÍČOVÁ DATA STALETÍ

Rokem 2000 začíná věk Vodnáře, pro lidstvo doba zásadních změn. Pasovým měřítkem je posun ekvinokcií (rovnodenností) a na konci tohoto tisíciletí se uskuteční přechod z věku Ryb do věku Vodnáře na období asi 2 160 let. Úplný cyklus všemi znameními zvěrokruhu trvá 25 290 let. Protože každé z dvanácti znamení zvěrokruhu nezaujímá přesně úhel 30 stupňů, vynořily se různé názory na přesné datum přechodu. Následuje výběr z nejzajímavějších možných datací: 1904 Pro kouzelníka Aleistera Crowleye žijícího v našem století byl Horův aión okamžik přechodu k věku Vodnáře, období korunovaného, triumfujícího Horova dítěte. Druhá polovina století byla jistě

dobou Horova dítěte, zvláště rok 1964, kdy vzniklo hnutí květin.

1962 Americká věštkyně Jeane Dixonová měla vizi o zrození Antikrista v Jeruzalémě a tato událost svým významem nadále působí na producenty hororů a katastrofických filmů. Den předtím, než měla věštkyně vidění, nastalo zatmění Slunce a všech sedm tradičních planet stálo ve znamení Vodnáře. 2000 Mnoho věstců shodně považuje tento rok za počátek věku Vodnáře. Patří k nim Nostradamus, Edgar Cayce (americký "spící" věstec), svatý Malachiáš (jenž předpověděl všechny papeže až do konce katolické církve, který má nastat v tomto roce), Garabandal a astroložka Margaret Honeová.

2001 Mnozí autoři, například Barbarin a Adventisté Sedmého dne, spatřují v prvním roce tisíciletí

klíčové datum. Samozřejmě že je argumentem, řekne-li se, že "nulový rok" (jako je nulový rok dítěte, než je mu rok) je prvním rokem onoho věku. Splní-li se tyto

předpovědi, dostaneme významnou odpověď na naši aritmetickou hádanku .

2010 Peter Lemesurier, který se odvolává na francouzský Institut Géographique National, tvrdí, že toto je ten pravý rok.

2012 José Arguelles, který své vývody opírá o cykly ve starém kalendáři Mayů, prohlašuje tento rok za okamžik rozkladu lidské civilizace a počátek regenerace Země. 2020 Protože Jupiter a Saturn poprvé od roku 1404 budou stát v konjunkci ve znamení Vodnáře, považuje Adrian Duncan 21. prosince 2020 za okamžik, kdy dojde k přechodu věků. 2160 Přesně 2160 let po narození Krista se nabízí náboženský, nikoli astrologický okamžik jako přechodné datum nového věku.

NOSTRADAMUS A VĚČNOST

Nostradamovy spisy se zmiňují o velkém počtu klíčových dat, která nám pomáhají pochopit jeho čtyřverší. První předpovědi uveřejnil v roce 1547 - bylo to datum pro Francii významné, protože v tomto roce se oficiálním úředním jazykem stala místo latiny francouzština. Proto nás nepřekvapí, když Curé de Louvicamp 1710 prohlásil, "když francouzské orákulum (Nostradamus) vyjadřovalo své

galské předpovědi, sotva se odchýlilo od používání latiny, často psalo latinsky a snažilo se budit zdání, že píše francouzsky... Často dokonce používalo latinizovanou francouzštinu, a tak směřovalo pozornost na styl, slovosled a... syntax latiny." Nostradamus často myslel latinsky, i když psal francouzsky. Přesně i to je důvod, proč mnohá z jeho čtyřverší vytrvale zachovávají svá tajemství, dokud se k nim nepřiblíží někdo, kdo zvládá perfektně latinu i francouzštinu. V dopise synu Cézarovi Nostradamus tvrdil, že jeho

Siécles obsahují "proroctví od dnešního dne (1. března 1555) do roku 3797". Toto datum buď označuje konec Nostradamových výzkumů ve stromu času, nebo je to definitivní konec světa, "až všechno, s výjimkou dějin a geografie, zanikne", alespoň v jedné z jiných skutečností, z nichž se strom času skládá. Dokonce sám Nostradamus mínil, že toto ještě velmi vzdálené datum by "mohlo mnohé zmást, když před sebou uvidí ještě tak dlouhou dobu". Jak nás události míjejí, stávají se Nostradamovy předpovědi srozumitelnějšími, ale všechno nám bude jasné možná až v onom tak vzdáleném roce.

Při pohledu z jiného úhlu vyvstává otázka, proč by měl svět zaniknout právě 2000 let po narození

Krista, tedy po události, jejíž datace může být až o deset let nepřesná. V době, kdy Nostradamus své dílo psal, platil juliánský kalendář, který se tak jmenuje proto, že ho

roku 46 před Kristem zavedl Julius Caesar. Je zajímavé, že juliánský cyklus má 7 980 let počínaje rokem 4713 před Kristem. Arcibiskup James Ussher (1581-1665), který žil krátce po Nostradamovi, spočítal na základě biblické chronologie počátek světa na rok 4004 před Kristem a tento rok od té

doby nazýváme Anno Mundi. Abychom pochopili Nostradamovu chronologii, mohli bychom použít Anno Mundi jako výchozí bázi. Protože však Nostradamovi příbuzní byli původně sefardští Židé, je rozumné zkoumat ve vztahu k významu roku 3797 po Kristu židovskou tradici. Židovský kalendář začíná stvořením v roce 3760 před Kristem. Rokem narození Krista je tedy rok 3760. Protože učenci nyní kladou Kristovo narození do roku 4 po Kristu, přičteme čtyři roky a dostaneme letopočet 3764. Kristus se údajně dožil 33 let, datum jeho ukřižování je tedy rok 3797. Teď už má všechno smysl: Nostradamus datuje konec svých proroctví (a

konec světa) na rok vzdálený od narození Krista tolik let, kolik let uplynulo od stvoření do Kristova narození. Zdá se tedy, že židovský kalendář je při posuzování Nostradamových textů daleko přesnějším časovým vodítkem než kalendář juliánský (který platil za jeho života), kalendář arcibiskupa Usshera nebo kalendář

gregoriánský (platný dnes).

Můžeme pochybovat o ne-zvratnosti tohoto výpočtu, ale Nostradamovy úvahy se pravděpodobně ubíraly tímto nebo podobným směrem, když nakonec dospěl k roku 3797. Předpokládejme, že v Nostradamově koncepci čas (mezi mezníky stvoření a konec světa) kroužil kolem narození Krista jako kolem svého středu. Za zmíněným rokem se rozkládá věčnost. Z těchto vývodů vyplývá, že celé období mezi stvořením a zánikem světa trvá o něco déle než sedm a půl tisíciletí.

Nostradamus nevěřil, že konec světa nastane v roce 2000. Naopak si byl téměř jist, že rok 2002

po Kristu bude začátkem nového a mírového zlatého věku.

A úplně nakonec: těšme se tedy, že rok 2000 bude jen dalším krokem na naší cestě. Neměli bychom se na něj dívat jako na konec, jak to v roce 999 činili rolníci, když opouštěli svá pole neobdělaná, protože církvev jim naočkovala přesvědčení, že nepřežijí konec prvního tisíciletí. Nostradamus nás ujistil, že po roce 2000 bude následovat ještě nejméně 1 797 dalších let!

Ze stejného důvodu, proč Nostradamus viděl jinou skutečnost, která se nerealizovala vždy, máme i my kolektivní svobodnou vůli řídit události tak, aby nás rok 2000 dovedl na větev stromu času představující nový věk relativního míru, a nikoli naplnění proroctví

tisícileté hrůzy, války a zkázy. Máme tuto volbu - i když lze pochybovat, že víme, co máme dělat. Budoucnost je předpovězená, ale nikoli zajištěná!

